

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/126**z dnia 7 grudnia 2021 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 o dodatkowe wymogi w odniesieniu do niektórych rodzajów interwencji określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR na lata 2023–2027 na podstawie tego rozporządzenia, jak również o przepisy dotyczące współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 8, art. 13 ust. 3, art. 37 ust. 5, art. 38 ust. 5 i art. 39 ust. 3 oraz art. 45 lit. a)–i), art. 56 lit. a), b) i c) oraz art. 84 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2021/2115 ustanowiono nowe ramy prawne wspólnej polityki rolnej (WPR) w celu poprawy realizacji celów Unii określonych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W rozporządzeniu tym doprecyzowano te cele Unii, które mają zostać osiągnięte w ramach WPR, oraz rodzaje interwencji, a także wspólne wymogi unijne mające zastosowanie do państw członkowskich, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim swobodę, jeśli chodzi o projektowanie interwencji, które mają być przewidziane w ich planach strategicznych WPR.
- (2) Aby zapewnić wspólny charakter WPR i rynku wewnętrznego, w rozporządzeniu (UE) 2021/2115 upoważnia się Komisję do przyjęcia dodatkowych wymogów dotyczących projektowania interwencji, które mają być określone w planach strategicznych WPR, w obszarze płatności bezpośrednich, niektórych sektorów rolnictwa, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽²⁾, oraz w obszarze rozwoju obszarów wiejskich, a także wspólnych przepisów dotyczących tych obszarów w odniesieniu do współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1. Wszystkie te dodatkowe wymogi muszą zostać uwzględnione przez państwa członkowskie przy opracowywaniu ich planów strategicznych WPR, które obejmują wszystkie odnośne obszary, w związku z czym należy je w pełni ustanowić w niniejszym rozporządzeniu.
- (3) Jeśli chodzi o interwencje, które mają zostać określone przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR, w obszarze płatności bezpośrednich, należy ustanowić dodatkowe wymogi dotyczące interwencji w odniesieniu do konopi i bawełny. Przyznanie płatności należy uzależnić od wykorzystania kwalifikowanego materiału siewnego określonych odmian konopi.
- (4) Ponadto należy ustanowić procedurę określania odmian konopi i weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu (zawartości THC), o której mowa w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115. Weryfikacja zawartości THC jest konieczna do ochrony interesów finansowych Unii, ale ma również strategiczne znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego i zapewnienia spójności z innymi ramami legislacyjnymi, mianowicie z przepisami prawa karnego w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami oraz z obowiązkami wynikającymi ze zobowiązań międzynarodowych takich jak Jednolita konwencja o środkach odurzających⁽³⁾. Należy zatem ustanowić przepisy harmonizujące metody i procedury stosowane przez państwa członkowskie na potrzeby weryfikacji odmian konopi oraz ilościowego oznaczania zawartości THC w konopiach w celu zapewnienia porównywalnych wyników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html>

- (5) Konieczne jest określenie okresu, w którym konopie uprawiane na włókna nie mogą być zbierane po kwitnieniu, aby umożliwić skuteczne i wiarygodne oznaczanie zawartości THC w konopiach.
- (6) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa, w przypadku gdy dana odmiana przekracza przez 2 kolejne lata zawartość THC, o której mowa w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115, państwa członkowskie powinny wprowadzić niezbędne środki w celu terminowego informowania podmiotów gospodarczych o tym, że uprawa tej odmiany nie daje prawa do płatności bezpośrednich.
- (7) Przepisy dotyczące weryfikacji odmian konopi i ilościowego oznaczania zawartości THC powinny uwzględniać fakt, że konopie mogą być uprawiane jako uprawa główna lub jako międzyplon. W tym kontekście należy sformułować definicję konopi uprawianych jako międzyplon.
- (8) W tytule III rozdział II sekcja 3 podsekcja 2 rozporządzenia (UE) 2021/2115 przewidziano płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny. Należy ustanowić zasady i warunki zatwierdzania gruntów rolnych i odmian do celów realizacji takiej płatności. Ponadto należy ustanowić dodatkowe warunki w celu zapewnienia minimalnej działalności zgodnej z celem wsparcia.
- (9) Państwa członkowskie, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2021/2115, powinny zatwierdzać międzybranżowe organizacje produkujące bawełnę na podstawie obiektywnych kryteriów dotyczących wielkości organizacji międzybranżowych oraz ich wewnętrznej struktury. Należy ustalić wielkość organizacji międzybranżowej, biorąc pod uwagę wymóg, aby podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny należący do organizacji był w stanie przyjmować wystarczającą ilość nieodziarnionej bawełny.
- (10) Należy ustanowić szczególne obowiązki w odniesieniu do rolników będących członkami organizacji międzybranżowych. Mają one na celu ułatwienie administrowania członkostwem rolników i jego kontroli, jak również zwiększenie potencjalnego przyrostu wydajności organizacji wynikającego z liczby i zaangażowania ich członków.
- (11) Należy ustanowić dodatkowe wymogi dotyczące inwestycji, interwencji rolno-środowiskowo-klimatycznych, coachingu, promowania, informowania i marketingu, funduszy ubezpieczeń wzajemnych, ponownego nasadzenia sadów, gajów oliwnych lub winnic po obowiązkowym karczowaniu, zielonych zbiorów i niezbięcia plonów, ubezpieczenia zbiorów i produkcji, operacji wycofania z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja oraz zbiorowego składowania produktów w odniesieniu do interwencji, które państwa członkowskie mają określić w swoich planach strategicznych WPR, w sektorze owoców i warzyw, w sektorze pszczelarskim, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115. Ponadto należy ustanowić przepisy dotyczące form wsparcia i rodzajów wydatków, w tym stosowania stawek ryczałtowych i stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych, jak również kosztów administracyjnych i kosztów personelu. Ze względu na należyte zarządzanie finansami i pewność prawa należy sporządzić wykaz wydatków, które nie mogą zostać objęte planami strategicznymi WPR, oraz otwarty wykaz wydatków, które mogą zostać objęte tymi planami, w sektorze owoców i warzyw, pszczelarstwa, wina, chmielu, oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach.
- (12) Ponadto należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące niektórych rodzajów interwencji sektorowych, a mianowicie w sektorze owoców i warzyw, pszczelarstwa, wina, chmielu oraz produkcji zwierzęcej, w celu uwzględnienia niektórych specyficznych cech tych sektorów.
- (13) W odniesieniu do sektorowych rodzajów interwencji zarządzanych przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowe organizacje producentów, międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów poprzez programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw, oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu produktów i operacji wycofania z obrotu w celu bezpłatnej dystrybucji, a mianowicie kosztów transportu i kondycjonowania, biorąc pod uwagę potencjalne znaczenie takiej interwencji. W szczególności należy ustalić maksymalne poziomy wsparcia na wycofywanie z obrotu, aby nie stało się ono stałym zastępczym rozwiązaniem dla produktów w porównaniu z wprowadzaniem ich do obrotu. Z podobnych powodów, należy we wszystkich przypadkach ustalić ilościowy limit wycofań z podziałem na produkty i na organizacje producentów. Ponadto należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przeznaczenia wycofanych produktów, warunków dla odbiorców wycofanych produktów oraz odpowiednich norm, które wycofane produkty muszą spełniać.

- (14) Aby ułatwić korzystanie z interwencji sektorowych poprzez programy operacyjne, należy ustanowić metodę obliczania wartości produkcji sprzedanej organizacji producentów, w tym zasady dotyczące stosowania stawki ryczałtowej do celów obliczania wartości owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia. Metoda obliczania wartości produkcji sprzedanej powinna złagodzić problem rocznych wahań lub braku wystarczających danych dla nowo uznanych organizacji lub grup. Aby zapobiec nieprawidłowemu korzystaniu z systemu, organizacjom producentów nie należy z zasady pozwalać na zmianę metodyki określania okresu odniesienia w trakcie obowiązywania programu.
- (15) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rodzajów interwencji w sektorze owoców i warzyw, należy ustanowić cele szczegółowe dotyczące interwencji rolno-środowiskowo-klimatycznych.
- (16) Należy ustanowić przepisy dotyczące krajowej pomocy finansowej, którą państwa członkowskie mogą przyznawać w tych regionach, w których stopień zorganizowania producentów owoców i warzyw jest szczególnie niski, w tym przepisy dotyczące sposobu obliczania stopnia zorganizowania i potwierdzania niskiego stopnia zorganizowania.
- (17) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rodzajów interwencji w sektorze pszczelarskim, należy ustanowić przepisy dotyczące uli.
- (18) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rodzajów interwencji w sektorze wina należy sporządzić otwarty wykaz podmiotów, które mogą być beneficjentami wsparcia na rzecz poszczególnych rodzajów interwencji. Konieczne jest również określenie pewnych szczególnych wymogów kwalifikowalności w odniesieniu do beneficjentów rodzajów interwencji „restrukturyzacja i przekształcenie winnic”, „zielone zbiory” i „ubezpieczenie zbiorów” – podmiotów prawa publicznego i przedsiębiorstw prywatnych. Ponadto należy wyłączyć ze wsparcia unijnego producentów posiadających nielegalne nasadzenia lub użytki obsadzone bez zezwolenia.
- (19) Aby zapewnić właściwe wydatkowanie funduszy unijnych, konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących wydatków na „ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych” w sektorze wina. W szczególności należy zapewnić, aby wydatki te nie przekraczały określonej kwoty całkowitych rocznych wydatków na restrukturyzację i przekształcanie winnic, poniesionych przez dane państwo członkowskie w danym roku budżetowym. Należy ponadto doprecyzować, że koszty karczowania i rekompensaty utraconych dochodów nie powinny stanowić wydatków kwalifikowalnych w ramach tej interwencji, która ma na celu jedynie pokrycie kosztów ponownego sadzenia po wprowadzeniu obowiązkowych środków fitosanitarnych.
- (20) Do celów interwencji „restrukturyzacja i przekształcanie winnic” i „zielone zbiory” należy ustanowić przepisy dotyczące pomiaru obszarów, w szczególności określić, co odpowiada obszarowi uprawy winorośli, co ma szczególne znaczenie w przypadku, gdy wsparcie jest wypłacane na podstawie standardowej, obszarowej stawki jednostkowej.
- (21) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rodzajów interwencji w sektorze chmielu, należy ustanowić przepisy dotyczące obliczania pomocy finansowej Unii.
- (22) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rodzajów interwencji w sektorze produkcji zwierzęcej, należy ustanowić przepisy dotyczące odtwarzania stad zwierząt hodowlanych po obowiązkowym uboju lub w wyniku strat związanych z klęskami żywiołowymi.
- (23) Warunki mające zastosowanie do zobowiązań dotyczących zachowania w gospodarstwie ras zagrożonych i odmian roślin zagrożonych erozją genetyczną oraz do działań na rzecz ochrony, zrównoważonego wykorzystywania i rozwoju zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie powinny przyczyniać się do realizacji celów szczegółowych WPR związanych ze środowiskiem i klimatem, określonych w art. 6 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115. W szczególności powinny one uwzględniać potrzebę zapewnienia ochrony oraz zachowania i promowania różnorodności genetycznej.
- (24) Należy podnieść poziom dobrostanu zwierząt poprzez zapewnienie wsparcia rolnikom, którzy zobowiązują się do przyjęcia wyższych standardów hodowli zwierząt, wykraczających poza odpowiednie wymogi obowiązkowe. W przypadku podjęcia zobowiązań dotyczących dobrostanu zwierząt w celu zapewnienia bardziej rygorystycznych norm w zakresie metod produkcji należy określić odpowiednie obszary. Co za tym idzie, należy unikać sytuacji, w których te zobowiązania dotyczące dobrostanu zwierząt pokrywają się ze standardowymi praktykami gospodarki rolnej, w szczególności w odniesieniu do szczepień zapobiegających chorobom.

- (25) Krajowe uznane systemy jakości mogą dać konsumentom pewność co do jakości i cech produktu lub procesu produkcji. Należy ustanowić kryteria dotyczące specyfiki produktu końcowego, dostępu do systemu, weryfikacji wiążących specyfikacji produktów, przejrzystości systemu oraz identyfikowalności produktów w celu optymalizacji wsparcia w ramach interwencji związanych z rozwojem obszarów wiejskich. Biorąc pod uwagę szczególne cechy bawełny jako produktu rolnego, należy uwzględnić także krajowe systemy jakości bawełny.
- (26) Należy ustanowić obiektywne kryteria w celu wsparcia dobrowolnych systemów certyfikacji produktów rolnych uznawanych przez państwa członkowskie w ramach interwencji związanych z rozwojem obszarów wiejskich oraz dostosowania ich do interwencji sektorowych.
- (27) W celu zapewnienia równych warunków działania w odniesieniu do współczynnika normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115, należy ustanowić przepisy dotyczące metody określania zarówno wskaźnika referencyjnego, jak i wskaźnika rocznego dla trwałych użytków zielonych, a także poziomu, na którym można je ustalić.
- (28) W celu zapewnienia ochrony udziału trwałych użytków zielonych należy również ustanowić, że państwa członkowskie powinny podjąć działania w celu zapewnienia ponownego przekształcenia użytków w przypadku, gdy udział trwałych użytków zielonych jest poniżej limitu 5 %. Należy jednak przewidzieć odstępstwa w przypadkach, w których bezwzględna powierzchnia trwałych użytków zielonych pozostaje na stosunkowo stałym poziomie lub gdy zmniejszenie udziału poniżej progu jest wynikiem przekształcenia użytku w celu osiągnięcia celów przyjaznych dla środowiska i klimatu, w szczególności zalesiania i ponownego nawadniania użytków.
- (29) Ponieważ państwa członkowskie muszą uwzględniać przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przy opracowywaniu swoich planów strategicznych WPR, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie uzupełnia rozporządzenie (UE) 2021/2115 o:

- a) dodatkowe wymogi dotyczące niektórych rodzajów interwencji określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.:
- (i) w formie płatności bezpośrednich na rzecz uprawy konopi i bawełny;
 - (ii) w sektorach rolnictwa, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/2115;
 - (iii) w odniesieniu do zasobów genetycznych i dobrostanu zwierząt w ramach zobowiązań środowiskowych, klimatycznych i innych zobowiązań w dziedzinie zarządzania oraz w odniesieniu do systemów jakości w obszarze rozwoju obszarów wiejskich;
- b) przepisy dotyczące współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1.

TYTUŁ II

DODATKOWE WYMOGI DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH RODZAJÓW INTERWENCJI W FORMIE PŁATNOŚCI bezpośrednich

ROZDZIAŁ I

Konopie

Artykuł 2

Dodatkowe wymogi kwalifikowalności

Przy określaniu w swoich planach strategicznych WPR definicji przewidzianych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115 państwa członkowskie uzależniają przyznanie płatności na rzecz produkcji konopi od stosowania materiału siewnego odmian konopi, które spełniają następujące wymogi:

- a) są wymienione we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych w dniu 15 marca roku, w odniesieniu do którego płatność jest przyznawana, i opublikowane zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE ⁽⁴⁾;
- b) poziom zawartego w nich delta-9-tetrahydrokannabinolu (zwanego dalej „zawartością THC”) nie przekraczał przez 2 kolejne lata limitu określonego w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115;
- c) są kwalifikowalne zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE ⁽⁵⁾ lub zgodnie z art. 10 dyrektywy Komisji 2008/62/WE ⁽⁶⁾ w przypadku odmian chronionych.

Artykuł 3

Weryfikacja odmian konopi i ilościowe oznaczanie zawartości THC

1. Państwa członkowskie ustanawiają system weryfikacji na potrzeby oznaczania zawartości THC w odmianach konopi, który pozwala im na stosowanie metody weryfikacji odmian konopi i ilościowego oznaczania zawartości THC w odmianach konopi określonej w załączniku I.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja ta w odniesieniu do każdej odmiany zawiera co najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.
3. Jeśli średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115, w następnym roku składania wniosków odnośnie do danej odmiany państwa członkowskie stosują procedurę B określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Wspomnianą procedurę stosuje się w kolejnych latach składania wniosków, chyba że wyniki wszystkich analiz danej odmiany są niższe od zawartości THC określonej w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13).

4. Jeśli w drugim roku średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115, państwo członkowskie zgłasza Komisji nazwę danej odmiany najpóźniej do dnia 15 stycznia kolejnego roku składania wniosków. Począwszy od tego roku składania wniosków, uprawa danej odmiany nie daje prawa do płatności bezpośrednich w danym państwie członkowskim.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci konopi byli w odpowiednim czasie informowani o nazwach odmian konopi, które nie kwalifikują się do objęcia płatnością bezpośrednią zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115, po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez podanie tej informacji do wiadomości publicznej nie później niż w dniu złożenia pojedynczego wniosku.

Artykuł 4

Międzyplon

Do celów niniejszego rozdziału „konopie uprawiane jako międzyplon” oznaczają uprawy konopi zasiane po dniu 30 czerwca danego roku.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące uprawy

Konopie nadal uprawia się w normalnych warunkach zgodnie z miejscową praktyką przez przynajmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia tak, aby można było przeprowadzić kontrole niezbędne do stosowania niniejszego artykułu.

Konopie uprawiane jako międzyplon są uprawiane w normalnych warunkach, zgodnie z miejscową praktyką co najmniej do końca okresu wegetacyjnego.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na zbiór konopi przed końcem 10-dniowego okresu po zakończeniu kwitnienia, pod warunkiem że zbiór ma miejsce po rozpoczęciu kwitnienia i że inspektorzy wskażą, które z reprezentatywnych części każdej przedmiotowej działki będą nadal uprawiane przez co najmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia do celów kontroli zgodnie z metodą określoną w załączniku I.

ROZDZIAŁ II

Bawełna

Artykuł 6

Zatwierdzenie gruntów rolnych do celów produkcji bawełny

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2021/2115, ustanawiają w swoich planach strategicznych WPR obiektywne kryteria zatwierdzania gruntów rolnych zgodnie z art. 37 ust. 3 tego rozporządzenia.

Takie podstawowe kryteria oparte są co najmniej na jednym z następujących elementów:

- a) gospodarka rolna regionów, gdzie dominującą uprawą jest bawełna;
- b) warunki glebowo-klimatyczne przedmiotowych obszarów;
- c) zarządzanie wodą w celach irygacyjnych;
- d) zmianowanie i techniki uprawy uwzględniające ochronę środowiska.

Artykuł 7

Zatwierdzenie odmian do siewu

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2021/2115, określają w swoich planach strategicznych WPR, które odmiany, zarejestrowane we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych przewidzianym w dyrektywie 2002/53/WE i dostosowane do ich potrzeb rynkowych, są zatwierdzone do siewu.

Artykuł 8

Dotatkowe warunki otrzymania płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny

W przypadku płatności specyficznych w odniesieniu do bawełny, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115, państwa członkowskie, o których mowa w art. 36 tego rozporządzenia, określają w swoich planach strategicznych WPR minimalną gęstość obsadzenia na obszarze zasiewu, ustaloną na podstawie warunków glebowo-klimatycznych oraz, w stosownych przypadkach, specyfiki regionalnej.

Artykuł 9

Zatwierdzenie organizacji międzybranżowych

1. Państwo członkowskie, w którym mają siedzibę podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny, zatwierdza organizację międzybranżową w rozumieniu art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115 na okres jednego roku, rozpoczynający się w odpowiednim czasie przed okresem siewu w danym roku, pod warunkiem że dana organizacja spełnia następujące kryteria:

- a) obejmuje całkowity obszar o powierzchni co najmniej 4 000 ha, który spełnia kryteria zatwierdzenia, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia;
- b) przyjęła wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki zgodnie z przepisami krajowymi i unijnymi.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie spełnia już kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie, które dokonało zatwierdzenia, cofa to zatwierdzenie, chyba że w odniesieniu do niespełnienia kryteriów zostaną podjęte działania naprawcze w terminie, który ma zostać ustalony przez państwo członkowskie w decyzji o cofnięciu zatwierdzenia. Właściwy organ odpowiedzialnego państwa członkowskiego z wyprzedzeniem powiadamia organizację międzybranżową o zamiarze cofnięcia zatwierdzenia, podając powody takiej decyzji. Organ ten zapewnia organizacji międzybranżowej możliwość przedstawienia uwag w terminie określonym w powiadomieniu o planowanym wycofaniu.

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, nie kwalifikują się do otrzymania zwiększenia płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na podstawie art. 40 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2115.

Artykuł 10

Obowiązki rolników produkujących bawełnę

1. Rolnik nie może być członkiem więcej niż jednej zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115.
2. Rolnik będący członkiem zatwierdzonej organizacji międzybranżowej dostarcza wyprodukowaną bawełnę wyłącznie takiemu przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.
3. Przynależność rolników do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej wynika z dobrowolnego przystąpienia.

TYTUŁ III

DODATKOWE WYMOGI W ODNIESIENIU DO NIEKTÓRYCH RODZAJÓW INTERWENCJI W SEKTORACH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 42 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2021/2115

ROZDZIAŁ I

Wspólne przepisy mające zastosowanie do interwencji w sektorze owoców i warzyw, w sektorze pszczelarskim, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w tytule III rozdział III rozporządzenia (UE) 2021/2115

Sekcja 1

Wspólne przepisy dotyczące inwestycji, rodzajów interwencji związanych z działaniami rolno-środowiskowo-klimatycznymi, coachingu, promowania i informowania, funduszy ubezpieczeń wzajemnych, ponownego sadzenia, zielonych zbiorów i niezbiierania plonów, ubezpieczania zbiorów, operacji wycofywania z obrotu i zbiorowego składowania produktów

Artykuł 11

Inwestycje w aktywa materialne i niematerialne

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR inwestycje w aktywa materialne i niematerialne przewidziane w sektorze owoców i warzyw, w sektorze pszczelarskim, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zapewniają one, aby:

- a) nabyte aktywa materialne i niematerialne były wykorzystywane zgodnie z charakterem, celami i przeznaczeniem przez beneficjenta, jak opisano w powiązanych interwencjach planu strategicznego WPR oraz, w stosownych przypadkach, w zatwierdzonym programie operacyjnym;
- b) bez uszczerbku dla ust. 10 nabyte aktywa materialne i niematerialne pozostawały zarówno na własność, jak i w posiadaniu beneficjenta do końca okresu amortyzacji lub przez okres co najmniej 5 lat, który zostanie określony przez państwa członkowskie z uwzględnieniem charakteru aktywów. Każdy z tych okresów oblicza się na dzień nabycia aktywów lub na dzień, w którym aktywa zostały przekazane do dyspozycji beneficjenta.

Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć krótszy okres, w którym aktywa pozostają na własność i w posiadaniu beneficjenta, lecz okres ten nie może być krótszy niż 3 lata, w celu utrzymania inwestycji lub miejsc pracy stworzonych przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE⁽⁷⁾.

Inwestycje w aktywa materialne, o których mowa w akapicie pierwszym, są dokonywane w obiektach beneficjenta lub, w stosownych przypadkach, w obiektach jego członków będących producentami lub jego spółek zależnych spełniających wymóg 90 %, o którym mowa w art. 31 ust. 7 niniejszego rozporządzenia. Jednakże w sektorze pszczelarskim państwa członkowskie mogą również przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR inwestycje w aktywa materialne dokonywane poza obiektami beneficjenta.

Jeżeli inwestycja jest przeprowadzana na terenie dzierżawionym na podstawie szczególnych krajowych przepisów dotyczących własności, wymóg własności beneficjenta może nie mieć zastosowania, pod warunkiem że aktywa były w posiadaniu beneficjenta co najmniej przez okres wymagany w ust. 1 lit. b).

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR, że wsparcie na rzecz inwestycji w aktywa materialne i niematerialne, w tym inwestycje realizowane na podstawie umów leasingowych, może być finansowane w ramach jednej kwoty lub w ratach zatwierdzonych, w stosownych przypadkach, w programie operacyjnym lub w sposób określony przez państwa członkowskie w odpowiednich interwencjach.

(⁷) Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Jeśli okres, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), w odniesieniu do danej inwestycji przekracza czas trwania programu operacyjnego, państwa członkowskie zapewniają możliwość przeniesienia inwestycji na następny program operacyjny.

W przypadku gdy państwa członkowskie przewidują w swoich planach strategicznych WPR wsparcie na rzecz inwestycji w aktywa materialne i niematerialne, dążąc do osiągnięcia celów rolno-środowiskowo-klimatycznych, o których mowa w art. 46 lit. e) i f) oraz art. 57 lit. b) rozporządzenie (UE) 2021/2115, inwestycje te muszą służyć osiągnięciu co najmniej jednego z celów wymienionych w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie mogą przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR wsparcie na rzecz inwestycji w aktywa materialne i niematerialne składające się z systemów wytwarzających energię, pod warunkiem że ilość wytworzonej energii nie przekracza ilości energii, która może zostać wykorzystana w skali roku na potrzeby normalnej działalności beneficjenta.

4. Państwa członkowskie mogą przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR wsparcie na rzecz inwestycji w nawadnianie, pod warunkiem że:

- a) określono wartości procentowe dla minimalnych celów końcowych w zakresie oszczędności wody, zarówno pod względem potencjalnego, jak i rzeczywistego ograniczenia zużycia wody, które mają zostać osiągnięte przez beneficjenta wsparcia, oraz pod warunkiem że w planie strategicznym WPR wykazano, że takie cele w zakresie oszczędności wody zostały ustalone z uwzględnieniem potrzeb określonych w planach gospodarowania wodami w dorzeczu, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾;
- b) system wodomierzy umożliwiający pomiar zużycia wody na poziomie gospodarstwa rolnego lub odpowiedniej jednostki produkcyjnej istnieje lub jest instalowany w ramach inwestycji;
- c) w przypadku szczególnych inwestycji w nawadnianie, o których mowa w ust. 5–8, spełnione są warunki ustanowione w tych ustępach.

5. Wsparcie na rzecz inwestycji w poprawę istniejącej instalacji nawadniającej lub elementu infrastruktury nawadniającej może być udzielane, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) beneficjent ocenił inwestycje *ex ante* jako wykazujące potencjalne oszczędności wody, odzwierciedlające parametry techniczne istniejących instalacji lub infrastruktury;
- b) inwestycje wpływają na części wód podziemnych lub powierzchniowych, których stan został określony jako mniej niż dobry w odpowiednim planie gospodarowania wodami w dorzeczu zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE z przyczyn związanych z ilością wody, oraz zostanie osiągnięte skuteczne ograniczenie zużycia wody, przyczyniające się do osiągnięcia dobrego stanu tych części wód, jak ustanowiono w art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.

Warunki określone w akapicie pierwszym lit. a) i b) nie mają zastosowania do inwestycji dokonywanych w celu wsparcia ulepszeń istniejącej instalacji nawadniającej lub elementu infrastruktury nawadniającej, związanych z utworzeniem zbiornika lub wykorzystaniem odzyskanej wody, która nie wpływa na części wód podziemnych lub powierzchniowych.

6. Wsparcie na rzecz inwestycji w nawadnianie prowadzących do wzrostu netto powierzchni nawadnianego obszaru, wpływających na daną część wód podziemnych lub powierzchniowych może być udzielane, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) stan jednolitej części wód w odniesieniu do ilości wody nie został określony jako mniej niż dobry w odpowiednim planie gospodarowania wodami w dorzeczu;
- b) analiza środowiskowa pokazuje, że inwestycja nie będzie miała znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko; taka analiza środowiskowa jest przeprowadzana przez właściwe organy lub przez nie zatwierdzana.

7. Wsparcie na rzecz inwestycji w wykorzystanie odzyskanej wody jako alternatywnego źródła zaopatrzenia w wodę może być udzielane, pod warunkiem że wykorzystanie takiej wody jest zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody (Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32).

8. Wsparcie na rzecz inwestycji w utworzenie lub rozbudowę zbiornika do celów nawadniania może być udzielane, pod warunkiem że nie prowadzi to do znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko.

9. Państwa członkowskie zapewniają odzyskanie unijnej pomocy finansowej od beneficjenta, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), wystąpi jedna z poniższych sytuacji:

- a) zaprzestanie działalności przez beneficjenta lub przeniesienie do innego podmiotu;
- b) przeniesienie działalności produkcyjnej poza geograficzny obszar upraw przez beneficjenta lub, w stosownych przypadkach, jego członków;
- c) zmiana własności, w szczególności w przypadku gdy daje ona przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu nienależne korzyści; lub
- d) wszelkie inne znaczące zmiany wpływające na charakter, cele lub warunki realizacji danej interwencji, które skutkowałyby naruszeniem jej pierwotnych celów.

W przypadku nieprzestrzegania przez beneficjenta warunków określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR na podstawie ust. 1–8 oraz akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie zapewniają odzyskanie pomocy finansowej Unii w wymiarze proporcjonalnym do okresu nieprzestrzegania warunków.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieodzyskiwaniu unijnej pomocy finansowej, jeżeli beneficjent zaprzestanie działalności produkcyjnej z powodu upadłości niewynikającej z oszukańczego bankructwa.

Jeżeli członek będący producentem wystąpi z organizacji lub grupy producentów, państwa członkowskie zapewniają, by inwestycja lub jej wartość końcowa zostały odzyskane przez beneficjenta oraz by wartość końcowa została dodana do funduszu operacyjnego.

W odpowiednio uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą przewidzieć, że beneficjent nie jest zobowiązany do odzyskania inwestycji lub jej wartości końcowej.

10. W przypadku zastępowania aktywów, na które udzielono wsparcia inwestycyjnego, wartość końcowa zastąpionych inwestycji:

- a) zostaje dodana do funduszu operacyjnego organizacji producentów; lub
- b) zostaje odjęta od kosztu zastąpienia.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie nie mogą przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR prostego zastąpienia inwestycji identycznymi aktywami.

11. Państwa członkowskie nie mogą udzielać wsparcia na rzecz inwestycji określonych jako interwencje w ich planach strategicznych WPR, jeżeli interwencje te otrzymują wsparcie zgodnie z art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. h)–k) tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Interwencje związane z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR inwestycje służące osiągnięciu celów rolno-środowiskowo-klimatycznych w sektorze owoców i warzyw, w sektorze pszczelarskim, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zapewniają one w swoich planach strategicznych WPR, aby określone w nich interwencje służyły osiągnięciu jednego z następujących celów:

- a) doprowadzenie do obniżenia obecnego wykorzystania czynników produkcji oraz do ograniczenia emisji zanieczyszczeń i ilości odpadów powstałych w wyniku procesu produkcji;
- b) doprowadzenie do zastąpienia wykorzystywania energii z kopalnych źródeł paliw energią ze źródeł odnawialnych;

- c) doprowadzenie do zmniejszenia zagrożeń dla środowiska związanych ze stosowaniem niektórych środków produkcji lub wytwarzaniem niektórych pozostałości, w tym środków ochrony roślin, nawozów, obornika lub innych odchodów zwierzęcych;
- d) zmniejszenie zużycia wody;
- e) powiązanie z inwestycjami nieprodukcyjnymi niezbędnymi do osiągnięcia celów rolno-środowiskowo-klimatycznych, w szczególności gdy cele te dotyczą ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej;
- f) doprowadzenie do skutecznej i wymiernej redukcji emisji gazów cieplarnianych lub trwałej sekwestracji dwutlenku węgla;
- g) zwiększenie odporności produkcji na zagrożenia związane ze zmianą klimatu, takie jak erozja gleby;
- h) doprowadzenie do zachowania, zrównoważonego wykorzystania i rozwoju zasobów genetycznych; lub
- i) doprowadzenie do zapewnienia ochrony lub poprawy stanu środowiska.

Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjenci przedstawili dowody oczekiwanego pozytywnego wkładu w osiągnięcie co najmniej jednego celu środowiskowego w momencie przedkładania do zatwierdzenia proponowanego programu operacyjnego, interwencji lub zmiany takiego programu lub takiej interwencji.

2. Interwencje, o których mowa w ustępie pierwszym, są dokonywane w obiektach beneficjenta lub, w stosownych przypadkach, w obiektach jego członków będących producentami lub jego spółek zależnych spełniających wymóg 90 %, o którym mowa w art. 31 ust. 7 niniejszego rozporządzenia. Jednakże w sektorze pszczelarskim państwa członkowskie mogą również przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR takie interwencje realizowane poza terenem beneficjenta. Oczekiwane korzyści i dodatkowe oddziaływanie interwencji związanej z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi należy wykazać *ex ante* poprzez specyfikacje projektów lub inne dokumenty techniczne, które beneficjent ma przedstawić w momencie składania wniosku o zatwierdzenie operacji, programu operacyjnego lub zmiany takiego programu lub takiej operacji, przedstawiając wyniki, które można uzyskać dzięki realizacji danej interwencji.

3. Przy określaniu wydatków, które mają zostać pokryte, państwa członkowskie uwzględniają dodatkowe poniesione koszty i utracone dochody wynikające ze zrealizowanych interwencji związanych z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi oraz ustalone cele.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjenci realizujący interwencje związane z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi mieli dostęp do odpowiedniej wiedzy i właściwych informacji wymaganych do realizacji takich interwencji oraz aby osobom, które tego wymagają, zapewniono odpowiednie szkolenia, a także dostęp do wiedzy specjalistycznej w celu wsparcia rolników, którzy podejmują zobowiązanie do zmiany ich systemów produkcji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w programach operacyjnych dotyczących operacji realizowanych w ramach interwencji związanych z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, przewidziana była klauzula przeglądowa w celu zapewnienia ich dostosowania w przypadku zmiany jakichkolwiek odpowiednich obowiązkowych norm, wymogów lub obowiązków.

Artykuł 13

Coaching

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w zakresie coachingu w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zapewniają one w swoich planach strategicznych WPR, aby określone w nich interwencje służyły osiągnięciu jednego z następujących celów:

- a) wymiana najlepszych praktyk związana z interwencjami w zakresie zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, pomagająca beneficjentowi korzystać z doświadczeń we wdrażaniu interwencji w zakresie zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania ryzykiem;

- b) wspieranie tworzenia nowych organizacji producentów, łączenia istniejących lub umożliwianie producentom indywidualnym wstępowania do już istniejących organizacji producentów, jak również doradzanie grupom producentów na drodze do uznania ich za organizacje producentów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013;
- c) tworzenie możliwości nawiązywania kontaktów między dostawcami i odbiorcami usług coachingu, w szczególności kanałów sprzedaży jako sposobu zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi.

2. Dostawcą usług coachingu jest organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów. Dostawca usług coachingu korzysta ze wsparcia na rzecz interwencji w zakresie coachingu.

3. Odbiorcą usług coachingu jest organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów, producenci indywidualni będący lub niebędący członkami organizacji producentów, ich zrzeszeń lub grupy producentów.

4. Wszystkie koszty kwalifikowalne związane z działalnością coachingową są zwracane dostawcy usług coachingu, który włączył taką interwencję do swojego programu operacyjnego.

5. Interwencje w zakresie coachingu nie podlegają outsourcingowi.

Artykuł 14

Promocja, komunikacja i marketing

W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w zakresie promocji, komunikacji i marketingu w sektorze owoców i warzyw, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zapewniają one w swoich planach strategicznych WPR, aby określone w nich interwencje służyły osiągnięciu jednego z następujących celów:

- a) podniesienie wiedzy o zaletach unijnych produktów rolnych i wysokich standardach mających zastosowanie do metod produkcji w Unii;
- b) zwiększenie konkurencyjności i spożycia unijnych produktów rolnych i określonych produktów przetworzonych wytwarzanych w Unii oraz podniesienie ich statusu zarówno w Unii, jak i poza jej granicami w sektorach innych niż sektor wina;
- c) propagowanie wiedzy o unijnych systemach jakości zarówno w Unii, jak i poza jej granicami;
- d) zwiększenie udziału w rynku unijnych produktów rolnych i określonych produktów przetworzonych wytwarzanych w Unii, ze szczególnym uwzględnieniem rynków w państwach trzecich o najwyższym potencjale wzrostu;
- e) przyczynienie się, w stosownych przypadkach, do przywrócenia normalnych warunków rynkowych na rynku Unii w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty ufności konsumenckiej lub innych szczególnych problemów.
- f) zwiększanie świadomości w zakresie zrównoważonej produkcji;
- g) zwiększanie świadomości konsumentów w zakresie marek lub znaków towarowych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, międzynarodowych organizacji producentów, międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw;
- h) dywersyfikacja, otwarcie i konsolidacja rynków win pochodzących z Unii w państwach trzecich oraz zwiększanie świadomości na temat istotnych cech win pochodzących z Unii na tych rynkach. Odniesienie do pochodzenia i marek wina może być stosowane wyłącznie jako uzupełnienie działań w zakresie promocji, komunikacji i marketingu w odniesieniu do win pochodzących z Unii w państwach trzecich,

- i) informujących konsumentów o odpowiedzialnej konsumpcji wina. Państwa członkowskie zapewniają, aby materiały promocyjne przeznaczone do promocji ogólnej i promocji znaków jakości były opatrzone symbolem Unii oraz następującym oświadczeniem: „Sfinansowano ze środków Unii Europejskiej”. Symbol i oświadczenie dotyczące finansowania umieszcza się zgodnie z charakterystyką techniczną określoną w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 821/2014 ⁽¹⁰⁾.

Artykuł 15

Fundusze ubezpieczeń wzajemnych

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w zakresie funduszy ubezpieczeń wzajemnych w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zapewniają one warunki realizacji dotyczące kosztów administracyjnych związanych z zakładaniem funduszy ubezpieczeń wzajemnych, dokonywaniem wpłat do tych funduszy oraz w stosownych przypadkach ich uzupełnianiem.

2. Wydatki kwalifikowalne na koszty administracyjne zakładania funduszy ubezpieczeń wzajemnych w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, obejmują zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład beneficjenta. Łączna kwota wydatków kwalifikowalnych nie może przekraczać 20 %, 16 % lub 8 % wkładu beneficjenta do kapitału funduszu ubezpieczeń wzajemnych odpowiednio w pierwszym, drugim i trzecim roku jego funkcjonowania.

3. Beneficjent może otrzymać wsparcie na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z zakładaniem funduszy ubezpieczeń wzajemnych w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, tylko raz i tylko w ciągu pierwszych 3 lat funkcjonowania funduszu ubezpieczeń wzajemnych.

Jeżeli beneficjent zwraca się z wnioskiem o takie wsparcie dopiero w drugim lub trzecim roku funkcjonowania funduszu ubezpieczeń wzajemnych, wsparcie wynosi odpowiednio 16 % lub 8 % wkładu beneficjenta do kapitału funduszu ubezpieczeń wzajemnych w drugim i trzecim roku jego funkcjonowania.

4. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w zakresie funduszy ubezpieczeń wzajemnych w sektorze wina, o którym mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. l) rozporządzenia (UE) 2021/2115, ograniczają one wsparcie Unii na rzecz kosztów administracyjnych związanych z zakładaniem funduszy ubezpieczeń wzajemnych w sektorze wina do:

- a) 20 % wkładu producentów do funduszu ubezpieczeń wzajemnych w pierwszym roku;
- b) 16 % wkładu producentów do funduszu ubezpieczeń wzajemnych w drugim roku;
- c) 8 % wkładu producentów do funduszu ubezpieczeń wzajemnych w trzecim roku;

Okres wsparcia nie może przekroczyć 3 lat.

Artykuł 16

Ponowne sadzenie sadów, gajów oliwnych lub winnic po ich obowiązkowym karczowaniu

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w sektorze owoców i warzyw, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych, w sektorze wina oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w formie ponownego sadzenia sadów, gajów oliwnych lub winnic po obowiązkowym karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych lub, w przypadku sadów i gajów oliwnych, w celu dostosowania do zmiany klimatu, zapewniają, aby beneficjenci przestrzegali przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽¹¹⁾ podczas realizacji tych interwencji.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 821/2014 z dnia 28 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w zakresie szczegółowych uregulowań dotyczących transferu wkładów z programów i zarządzania nimi, przekazywania sprawozdań z wdrażania instrumentów finansowych, charakterystyki technicznej działań informacyjnych, komunikacyjnych i działań na rzecz widoczności w odniesieniu do operacji oraz systemu rejestracji i przechowywania danych (Dz.U. L 223 z 29.7.2014, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

2. Wydatki na ponowne sadzenie sadów lub gajów oliwnych nie mogą przekraczać 20 % całkowitych wydatków w ramach każdego programu operacyjnego lub odpowiedniej interwencji.

Artykuł 17

Zielone zbiory oraz niezбиieranie plonów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w sektorze owoców i warzyw, w sektorze wina, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w formie „zielonych zbiorów” w odniesieniu do tych sektorów oraz „niezбиierania plonów” w odniesieniu do tych sektorów z wyjątkiem sektora wina, zapewniają one, aby interwencje te miały charakter dodatkowy i różniły się od zwykłych praktyk upraw oraz aby dotyczyły 100 % oczekiwanej produkcji danego produktu na danej działce.

„Zielone zbiory” oznaczają całkowite zbiory niedojrzałych, nienadających się do sprzedaży produktów na danym obszarze, które przed rozpoczęciem zielonych zbiorów nie zostały uszkodzone. „Niezбиieranie plonów” oznacza zakończenie bieżącego cyklu produkcyjnego na danym obszarze, gdy produkt jest dobrze rozwinięty oraz ma solidną i właściwą jakość handlową.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby interwencje w zakresie zielonych zbiorów były realizowane w sezonach wegetacyjnych, zanim produkt osiągnie etap sprzedaży i nie mogły być podejmowane w odniesieniu do produktów, których zbiory już się rozpoczęły.

3. Państwa członkowskie określają w swoich planach strategicznych WPR maksymalne terminy w sezonie produkcyjnym na zastosowanie interwencji w zakresie zielonych plonów w odniesieniu do każdego produktu objętego takimi interwencjami, jak również inne warunki kwalifikowalności w odniesieniu do zielonych zbiorów oraz niezбиierania plonów, w tym, w stosownych przypadkach, odmian i kategorii produktów.

4. Państwa członkowskie wykluczają rekompensatę finansową za interwencje w zakresie niezбиierania plonów realizowane w przypadku, gdy z danego obszaru produkcji pozyskiwano produkcję w celach handlowych w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego.

5. Wsparcie dla zielonych zbiorów obejmuje tylko produkty, które fizycznie znajdują się na polach i faktycznie zostają zebrane w ramach zielonych zbiorów. W przypadku sektorów innych niż sektor wina kwoty rekompensaty obejmujące zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, międzynarodowych organizacji producentów, międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów lub grup producentów w odniesieniu do zielonych zbiorów i niezбиierania plonów są ustalane przez państwo członkowskie, w odniesieniu do płatności na hektar, na poziomie odpowiadającym nie więcej niż 90 % maksymalnego poziomu wsparcia dotyczącego wycofania z obrotu, do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja, mającego zastosowanie do tego samego produktu.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjenci z wyprzedzeniem powiadamiali właściwe organy państw członkowskich na piśmie lub drogą elektroniczną o zamiarze przeprowadzenia zielonych zbiorów lub niezбиierania plonów.

7. Państwa członkowskie określają w swoich planach strategicznych WPR:

- a) szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania tych interwencji, w tym ich treści i terminów, kwoty rekompensaty, która ma być wypłacona, oraz stosowania tych interwencji, jak również wykaz produktów kwalifikujących się do objęcia tymi interwencjami;
- b) Przepisy służące uniknięciu wszelkiego negatywnego oddziaływania na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z realizacji tych interwencji;
- c) zakaz udzielania wsparcia w sektorze owoców i warzyw w przypadku zielonych zbiorów, jeżeli znaczna część normalnych zbiorów została przeprowadzona, a w przypadku niezбиierania plonów, jeżeli znaczna część produkcji komercyjnej została już podjęta.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby:
- a) dany obszar był dobrze utrzymany, aby nie przeprowadzono jeszcze zbiorów, aby produkt był dobrze rozwinięty, nie był uszkodzony i ogólnie miał solidną i właściwą jakość handlową;
 - b) zebrane produkty nie były skażone;
 - c) nie odnotowano żadnego negatywnego oddziaływania na środowisko ani jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z interwencji, za które odpowiedzialna jest organizacja producentów;
 - d) powierzchnia działki obsadzonej winoroślą, na której przeprowadzono zielone zbiory, nie była brana pod uwagę przy obliczaniu limitów wielkości plonów określonych w specyfikacjach technicznych win objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym;
 - e) na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 4 w sektorze owoców i warzyw, w przypadku gdy okres zbiorów owoców i warzyw przekracza jeden miesiąc, zielone zbiory mogą mieć miejsce po rozpoczęciu normalnych zbiorów, a niezбиorenie plonów może mieć miejsce nawet wtedy, gdy podjęto produkcję handlową z użyciem plonów z danego obszaru w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego. W takich przypadkach rekompensata finansowa stanowi jedynie rekompensatę wyłącznie w odniesieniu do plonów, które zostałyby zebrane w ciągu sześciu tygodni następujących po operacji zielonych zbiorów oraz niezбиorenia plonów i które nie są wprowadzane do obrotu w wyniku tych operacji. Te owoce i warzywa nie mogą być wykorzystywane do celów dalszej produkcji w tym samym sezonie wegetacyjnym;
 - f) w sektorze owoców i warzyw, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w lit. e), interwencji w zakresie zielonych zbiorów i niezбиorenia plonów nie można stosować jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu i tego samego obszaru w danym roku.

Artykuł 18

Ubezpieczenie zbiorów i produkcji

W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR ubezpieczenie zbiorów i produkcji jako interwencję w sektorze owoców i warzyw, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, mogą one przyznać dodatkowe środki krajowe na wsparcie działań w zakresie ubezpieczenia zbiorów i produkcji objętych funduszem operacyjnym. Łączne wsparcie publiczne nie może przekraczać 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłacanych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat.

Interwencje w zakresie ubezpieczania zbiorów i produkcji nie obejmują odszkodowań otrzymanych z tytułu ubezpieczeń, które zwracają producentom ponad 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskiwane przez producentów w ramach innych programów wsparcia lub ubezpieczeń związanych z przedmiotowymi ubezpieczeniami.

Artykuł 19

Operacje wycofania z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja

W przypadku gdy państwa członkowskie włączają do swoich planów strategicznych WPR interwencje w formie „wycofania z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja”, zapewniają one definitywne wycofanie z rynku określonego produktu w taki sposób, że nie może on zostać ponownie wprowadzony na rynek do celów spożywczych.

Państwa członkowskie mogą jedynie przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR interwencje w formie „wycofania z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja” w sektorze owoców i warzyw, jak również w innych sektorach, o których mowa odpowiednio w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, i tylko w odniesieniu do produktów łatwo psujących się, które nie mogą być trwale przechowywane na zwykłym etapie handlowym bez chłodzenia.

Państwa członkowskie nie mogą przewidzieć w swoich planach strategicznych WPR interwencji w formie „wycofania z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja” w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów sektora cukru, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 20

Zbiorowe składowanie produktów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w zakresie zbiorowego składowania produktów, o których to interwencjach mowa w art. 47 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, przewidują one czasowe wycofanie produktu z rynku w okresie pewnej presji rynkowej oraz przyjmują przepisy w celu zapewnienia, aby dany produkt był składowany na odpowiedzialność beneficjenta w takich warunkach, które pozwalają zachować jego normalną wartość handlową i są zgodne z obowiązującymi przepisami sanitarnymi. W przypadku produktów o krótkim okresie przydatności do spożycia w stanie świeżym państwa członkowskie zapewniają, aby dany produkt był przechowywany w stanie zamrożonym lub w postaci przetworzonej. Produkty, w przypadku których w normalnym procesie produkcji wymagany jest pewien okres dojrzewania lub w przypadku których taki proces dojrzewania zwiększa wartość produktu, kwalifikują się do zbiorowego składowania dopiero po całkowitym zakończeniu tego okresu dojrzewania.

2. Państwa członkowskie ustalają, w odniesieniu do każdego produktu, dla którego w ich planach strategicznych WPR przewidziana jest ta interwencja, minimalny okres przechowywania oraz maksymalną kwotę rekompensaty za jednostkę produktu i za dzień składowania, jak również odpowiednie warunki składowania. Maksymalna kwota, którą można sfinansować z funduszu operacyjnego, nie może być wyższa niż suma kosztów fizycznego składowania, w stosownych przypadkach w formie zamrożonej lub przetworzonej, oraz kosztów finansowych wynikających z unieruchomienia wartości produktu według aktualnych cen rynkowych. Ta maksymalna kwota nie obejmuje ewentualnych kosztów mrożenia lub przetwarzania ani ewentualnego obniżenia wartości produktu. Państwa członkowskie ustalają również procedury kontrolne, w tym procedury dotyczące kontroli na miejscu, w celu zapewnienia niezastępowalności produktów, jak również przestrzegania warunków składowania i okresu składowania.

Sekcja 2

Formy wsparcia i rodzaje wydatków

Artykuł 21

Formy wsparcia

1. W sektorach, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/2115, państwa członkowskie przewidują wypłaty wsparcia na podstawie rzeczywistych kosztów poniesionych przez beneficjenta, popartych dokumentami takimi jak faktury, przedstawionymi przez beneficjentów w celu realizacji interwencji określonej w ich planie strategicznym WPR.

Państwa członkowskie mogą jednak podjąć decyzję o wypłacaniu wsparcia na podstawie standardowych stawek ryczałtowych, stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych. Przy ustalaniu tych stawek ryczałtowych, stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych państwa członkowskie uwzględniają specyfikę regionalną lub lokalną i opierają swoje obliczenia na dowodach w postaci dokumentów wykazujących, że obliczenia te odzwierciedlają cenę rynkową operacji lub działań objętych daną interwencją.

2. W sektorze owoców i warzyw państwa członkowskie przestrzegają maksymalnych kwot wydatków i kosztów kondycjonowania, które mogą zostać poniesione w związku z odpowiednimi interwencjami określonymi w ich planach strategicznych WPR, przedstawionych w załącznikach V i VII.

3. Jeżeli państwa członkowskie przewidują w swoich planach strategicznych WPR wypłaty wsparcia w formie standardowych stawek ryczałtowych, stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych, podlegają one okresowemu przeglądowi w celu uwzględnienia indeksacji lub zmian gospodarczych.

4. W przypadku stosowania przez państwa członkowskie rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej metody obliczania ustanowionej zgodnie z art. 44 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115, przechowują one wszystkie dowody w postaci dokumentów dotyczących ustalenia standardowych stawek ryczałtowych, stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz ich przeglądu.

5. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w sektorze wina związane z restrukturyzacją i przekształcaniem winnic oraz inwestycje w aktywa materialne i niematerialne, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) jeżeli państwa członkowskie podejmą decyzję o obliczaniu kwoty wsparcia na podstawie standardowych stawek jednostkowych w oparciu o jednostkę miary powierzchni, kwota musi odpowiadać rzeczywistej powierzchni zmierzonej zgodnie z art. 42 niniejszego rozporządzenia;
 - b) jeżeli państwa członkowskie podejmą decyzję o obliczaniu kwoty wsparcia na podstawie standardowych stawek jednostkowych opartych na innych jednostkach miary lub na podstawie rzeczywistych kosztów wynikających z dokumentów uzupełniających przedkładanych przez beneficjentów, ustanawiają one przepisy dotyczące odpowiednich metod kontroli w celu ustalenia rzeczywistego zakresu realizacji danej operacji.
6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do pomocy finansowej Unii na destylację produktów ubocznych produkcji wina przeprowadzaną zgodnie z ograniczeniami określonymi w części II sekcja D załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 22

Rodzaje wydatków

1. Rodzaje wydatków objętych rodzajami interwencji, o których mowa w tytule III rozdział III rozporządzenia (UE) 2021/2115, nie mogą stanowić rekompensaty podatku od wartości dodanej wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta, z wyjątkiem przypadków, gdy nie podlegają one zwrotowi na podstawie krajowych przepisów dotyczących VAT.
2. Rodzaje wydatków, o których mowa w akapicie pierwszym, nie obejmują rodzajów wydatków wymienionych w załączniku II.
3. Rodzaje wydatków wymienione w załączniku III są uznawane za kwalifikowalne przez państwa członkowskie przy określaniu odpowiednich interwencji i mogą być pokrywane z programów operacyjnych lub w sposób określony przez państwa członkowskie w odpowiednich interwencjach. Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich planach strategicznych WPR inne kwalifikowalne rodzaje wydatków, pod warunkiem że nie są one wymienione w załączniku II.
4. Państwa członkowskie określają w swoich planach strategicznych WPR warunki, na jakich wydatki związane z interwencjami, o których mowa w art. 11 i 12, mogą być uznawane za przyczyniające się do osiągnięcia celów wynoszących odpowiednio 15 % i 2 % wydatków w ramach programów operacyjnych, o których mowa w art. 50 ust. 7 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, oraz 5 % wydatków w ramach interwencji, o których mowa w art. 60 ust. 4 tego rozporządzenia. Warunki te zapewniają, aby interwencje te służyły skutecznej realizacji powiązanych celów określonych w art. 46 i 57 tego rozporządzenia, odpowiednio w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora wina.

Artykuł 23

Koszty administracyjne i koszty personelu

1. Koszty personelu poniesione przez beneficjenta, jednostki zależne w rozumieniu art. 31 ust. 7 lub, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie, przez spółdzielnię będącą członkiem organizacji producentów uznaje się za kwalifikujące się do objęcia wsparciem, jeżeli zostały poniesione w związku z przygotowaniem lub realizacją konkretnej wspieranej interwencji lub działaniami następczymi prowadzonymi w odniesieniu do tej interwencji.

Takie koszty personelu obejmują, między innymi, koszty personelu zatrudnionego przez beneficjenta oraz koszty odpowiadające części godzin pracy poświęconych na realizację interwencji przez jego stały personel.

Państwa członkowskie zapewniają, aby beneficjent przedstawił dokumenty uzupełniające, w których wyszczególniono prace rzeczywiście wykonane w związku z daną interwencją, oraz aby wartość powiązanych kosztów personelu mogła zostać poddana niezależnej ocenie i weryfikacji. Wartość kosztów personelu związanych z daną interwencją nie może przekraczać kosztów ogólnie przyjętych na danym rynku w odniesieniu do tego samego rodzaju usług.

W celu określenia kosztów personelu związanych z realizacją interwencji przez stały personel beneficjenta mająca zastosowanie stawka godzinowa może zostać obliczona poprzez podzielenie ostatnich udokumentowanych rocznych kosztów zatrudnienia brutto poszczególnych pracowników, którzy pracowali przy realizacji operacji przez 1 720 godzin, lub proporcjonalnie w przypadku pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy.

W przypadku interwencji „promocja, komunikacja i marketing” i „działania komunikacyjne”, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. f) i art. 47 ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) 2021/2115, a także w przypadku działań organizacji międzybranżowych oraz działań w zakresie promocji i komunikacji prowadzonych w państwach trzecich, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. i), j) i k) tego rozporządzenia, wydatki poniesione na koszty administracyjne i koszty personelu ponoszone bezpośrednio przez beneficjentów nie mogą przekraczać 50 % całkowitych kosztów interwencji.

2. Koszty administracyjne poniesione przez beneficjenta, jednostki zależne w rozumieniu art. 31 ust. 7 lub, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie, przez spółdzielnię będącą członkiem organizacji producentów uznaje się za kwalifikujące się do objęcia wsparciem, jeżeli zostały poniesione w związku z przygotowaniem lub realizacją konkretnej wspieranej interwencji lub działaniami następczymi prowadzonymi w odniesieniu do tej interwencji.

Koszty administracyjne są uznawane za kwalifikowalne, jeżeli nie przekraczają 4 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych realizowanej interwencji.

Koszty audytów zewnętrznych uznaje się za kwalifikujące się do objęcia wsparciem, jeżeli takie audyty są przeprowadzane przez niezależny i wykwalifikowany organ zewnętrzny.

3. Państwa członkowskie mogą określić w swoich planach strategicznych WPR, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, sektora chmielu, sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych lub innych sektorów, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, standardową stawkę ryczałtową dla kosztów personelu i kosztów administracyjnych związanych z zarządzaniem funduszem operacyjnym lub przygotowaniem, realizacją i monitorowaniem programu operacyjnego na poziomie maksymalnie 2 % zatwierdzonego funduszu operacyjnego, obejmującego zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów.

ROZDZIAŁ II

Szczegółowe przepisy mające zastosowanie do sektora owoców i warzyw, sektora oliwek stołowych i oliwy z oliwek oraz innych sektorów, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115

Sekcja 1

Objęte produkty i koszty transportu

Artykuł 24

Objęte produkty

Rodzaj interwencji obejmuje wyłącznie produkty, w odniesieniu do których organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów są uznane, pod warunkiem że wartość produktów objętych danym programem operacyjnym stanowi więcej niż 50 % wartości wszystkich produktów wprowadzonych do obrotu przez daną organizację w sektorze objętym tym programem operacyjnym. Ponadto produkty te muszą pochodzić od członków danej organizacji producentów lub członków będących producentami należących do innej organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów.

Artykuł 25

Koszty transportu i wymóg kondycjonowania w przypadku bezpłatnej dystrybucji

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w formie „wycofania z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia”, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, ustalają one koszty transportu w celu bezpłatnej dystrybucji wszystkich produktów wycofanych z rynku w ramach programów operacyjnych na podstawie stawki jednostkowej ustalonej na podstawie odległości między miejscem wycofania a miejscem dostawy w celu bezpłatnej dystrybucji. Zwrotowi podlegają wyłącznie koszty transportu na odległość do 750 km.

2. Koszty transportu są zwracane stronie, która faktycznie ponosi koszty finansowe danej operacji transportowej. Płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:
- nazwę organizacji producentów, zrzeczenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeczenia organizacji producentów lub grupy producentów;
 - ilość danych produktów;
 - przyjęcie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115 oraz zastosowane środki transportu;
 - odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy.
3. Kondycjonowanie produktów wycofanych z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji w ramach programów operacyjnych podlega następującym wymogom:
- opakowania produktów do bezpłatnej dystrybucji zawierają symbol Unii, o którym mowa w art. 15 ust. 2, wraz z co najmniej jednym oświadczeniem zawartym w załączniku IV; płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:
 - nazwę organizacji producentów, zrzeczenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeczenia organizacji producentów;
 - ilość danych produktów;
 - przyjęcie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115, oraz określenie sposobu prezentacji.

Sekcja 2

Maksymalny poziom pomocy finansowej Unii na rzecz wycofania z obrotu

Artykuł 26

Wsparcie

- W przypadku rodzaju interwencji „wycofanie z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenie”, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku V, suma kosztów transportu i kosztów kondycjonowania produktów wycofanych w celu bezpłatnej dystrybucji, o których mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia, dodana do maksymalnej kwoty wsparcia na rzecz wycofania z rynku, nie może przekraczać średniej ceny rynkowej EXW ustalonej przez organizację producentów danego produktu w ciągu ostatnich 3 lat, w tym, w stosownych przypadkach, po przetworzeniu.
- W odniesieniu do rodzaju interwencji „wycofanie z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenie”, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, mającego zastosowanie do produktów innych niż wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie ustalają maksymalne kwoty wsparcia, obejmujące pomoc finansową Unii, w stosownych przypadkach wkład krajowy i wkład organizacji producentów, zrzeczenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeczenia organizacji producentów lub grupy producentów, na poziomie nieprzekraczającym 40 % średniej ceny rynkowej EXW ustalonej przez organizację producentów w ciągu poprzednich 5 lat w przypadku bezpłatnej dystrybucji oraz na poziomie nieprzekraczającym 30 % średniej ceny rynkowej EXW ustalonej przez organizację producentów w ciągu poprzednich 5 lat w przypadku przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja.
- W przypadku gdy organizacja producentów, zrzeczenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeczenie organizacji producentów lub grupa producentów otrzymały od osób trzecich rekompensatę za produkty wycofane, wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zmniejsza się o kwotę równą otrzymanej rekompensacie. Aby kwalifikować się do otrzymania wsparcia, odnośne produkty nie są ponownie wprowadzane na rynek komercyjny.

4. Udział każdego produktu wycofanego z obrotu, z przeznaczeniem innym niż bezpłatna dystrybucja, przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodową organizację producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów w danym roku jest następujący:

- a) nie przekracza 10 % średniej wielkości produkcji sprzedanej przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodową organizację producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów w ciągu 3 poprzednich lat;
- b) oraz – w przypadku owoców i warzyw – łącznie suma odsetków z 3 kolejnych lat nie przekracza 15 % po dodaniu udziału obliczonego zgodnie z lit. a) dla danego roku oraz udziałów produktów wycofanych z obrotu w 2 poprzednich latach, obliczonych na podstawie odpowiedniej wielkości produkcji sprzedanej przez daną organizację producentów w tych 2 poprzednich latach.

Jeżeli informacje dotyczące wielkości produkcji sprzedanej z jednego z poprzednich lat lub z wszystkich poprzednich lat nie są dostępne, wykorzystuje się wielkość produkcji sprzedanej, w odniesieniu do której organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów zostały uznane.

Jednakże ilości produktów wycofanych w celu bezpłatnej dystrybucji, które są przekazywane w jeden ze sposobów, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/2115 lub w inny równoważny sposób zatwierdzony przez państwa członkowskie, o którym mowa w art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, nie mogą być uwzględniane w udziale wycofań z obrotu.

5. W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku V wsparcie na wycofywanie z obrotu, obejmujące zarówno pomoc finansową Unii, jak i wkład organizacji producentów, wynosi nie więcej niż kwoty określone w tym załączniku.

W przypadku wycofywania z obrotu owoców i warzyw, które są przekazywane w ramach bezpłatnej dystrybucji organizacjom i instytucjom charytatywnym, fundacjom i instytucjom, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/2115, pomoc finansowa Unii obejmuje wyłącznie płatność za przekazywane produkty zgodnie z ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, przy czym koszty kondycjonowania stanowią koszty, o których mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Przeznaczenia wycofanych produktów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie uwzględniają w swoich planach strategicznych WPR interwencje w formie „wycofania z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję lub inne przeznaczenia” w sektorze owoców i warzyw, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, określają one dozwolone przeznaczenia dla produktów wycofanych z rynku i zapewniają, aby wycofanie lub przeznaczenie nie miały negatywnego wpływu na środowisko ani żadnych negatywnych konsekwencji fitosanitarnych.

2. Na wniosek organizacji charytatywnych, fundacji lub instytucji, o których mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115, państwa członkowskie mogą upoważnić organizacje charytatywne, fundacje lub instytucje do zwracania się o wkład do odbiorców końcowych produktów wycofanych z rynku.

Jeżeli zainteresowane organizacje charytatywne, fundacje lub instytucje, o których mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115 uzyskały takie upoważnienie, prowadzą one księgi rachunkowe dotyczące danej operacji.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na płatność w naturze dokonywaną przez beneficjentów bezpłatnej dystrybucji na rzecz przetwórców produktów, jeżeli taka płatność rekompensuje wyłącznie koszty przetworzenia i jeżeli państwo członkowskie, w którym płatność jest dokonywana, przyjęło przepisy gwarantujące, że produkty przetworzone są przeznaczone do spożycia przez odbiorców końcowych, o których mowa w akapicie drugim.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu ułatwienia kontaktów i współpracy między organizacjami producentów a fundacjami lub instytucjami charytatywnymi, o których mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115.

3. Możliwe jest przekazywanie produktów wycofanych do przemysłu w celu przetworzenia na produkty nieżywnościowe. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy, aby dopilnować, by nie dochodziło do zakłócenia konkurencji w odniesieniu do danego sektora w Unii lub w odniesieniu do produktów przywożonych oraz aby produkty wycofane nie wchodziły ponownie na komercyjny rynek żywności. Alkohol będący wynikiem destylacji jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych.

Artykuł 28

Zobowiązania odbiorców wycofanych produktów

1. Odbiorcy wycofanych produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji w sektorach, o których mowa w art. 42 lit. a), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, zobowiązują się do:

- a) przestrzegania przepisów dotyczących norm handlowych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013;
- b) prowadzenia odrębnych ewidencji towarów dla danych operacji wycofania;
- c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych i krajowych;
- d) dostarczania dokumentów uzupełniających dotyczących ostatecznego przeznaczenia każdego z przedmiotowych produktów, w formie świadectwa przejścia lub równoważnego dokumentu poświadczającego, że wycofane produkty zostały przejęte przez osobę trzecią w celu dokonania bezpłatnej dystrybucji.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że odbiorcy nie muszą prowadzić ewidencji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli odbiorcy otrzymują ilości poniżej maksymalnego poziomu, który zostanie przez nich ustalony na podstawie udokumentowanej analizy ryzyka.

2. Odbiorcy produktów wycofanych do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja zobowiązują się do:

- a) przestrzegania przepisów dotyczących norm handlowych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013;
- b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących przedmiotowych operacji, jeśli państwo członkowskie uzna to za konieczne, mimo że przed dostawą produkt został poddany denaturacji;
- c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych i krajowych;
- d) niewystępowania o dodatkową pomoc na alkohol produkowany z przedmiotowych produktów w przypadku produktów wycofanych przeznaczonych do destylacji.

Artykuł 29

Normy handlowe dotyczące wycofanych produktów

1. Produkt wycofany z obrotu do przeznaczeń innych niż bezpłatna dystrybucja w sektorach, o których mowa w art. 42 lit. a), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, jest zgodny z odpowiednią normą handlową i przepisami dotyczącymi wprowadzania tego produktu do obrotu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem przepisów dotyczących prezentacji i oznakowania produktów.

W przypadku gdy owoce i warzywa są wycofywane luzem, muszą być spełnione minimalne wymagania dla klasy II określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽¹²⁾.

Jednakże określone w odpowiedniej normie produkty miniaturowe z sektora owoców i warzyw muszą spełniać wymagania obowiązującej normy handlowej, w tym przepisy dotyczące prezentacji i oznakowania produktów.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

2. Jeżeli dla danego produktu z sektora owoców i warzyw nie ustanowiono szczegółowej normy handlowej, spełnione muszą być wymagania minimalne określone w załączniku VI. Państwa członkowskie mogą ustanawiać dodatkowe przepisy jako uzupełnienie tych wymagań minimalnych.

Sekcja 3

Podstawa obliczania pomocy finansowej Unii

Artykuł 30

Wartość produkcji sprzedanej w przypadku nowo uznanych organizacji lub grup

Jeżeli w ciągu 3 lat od uznania organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów w sektorach, o których mowa w art. 42 lit. a), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, dane historyczne dotyczące produkcji sprzedanej nie są dostępne dla 3 poprzednich lat, państwa członkowskie przyjmują wartość produkcji sprzedanej lub zbywalnej w okresie 12 kolejnych miesięcy zgłoszonej przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodową organizację producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów, w odniesieniu do których dana organizacja lub grupa producentów może udowodnić w sposób zadowalający państwo członkowskie, że ma faktyczną zdolność do wprowadzenia jej do obrotu w imieniu swoich członków będących producentami.

Jeżeli jednak organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów przekazały wartość produkcji sprzedanej do celów ich uznania, jedynie ta wartość jest akceptowana przez państwo członkowskie.

Artykuł 31

Podstawa obliczania wartości produkcji sprzedanej

1. Wartość produkcji sprzedanej organizacji producentów lub grupy producentów w sektorach, o których mowa w art. 42 lit. a), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, oblicza się na podstawie produkcji samej organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów lub grupy producentów oraz ich członków będących producentami, wprowadzonej do obrotu przez tę organizację lub grupę i obejmuje ona wyłącznie produkcję tych produktów, w odniesieniu do których organizacja producentów, międzynarodowa organizacja producentów lub grupa producentów zostały uznane. Wartość produkcji sprzedanej może obejmować produkty, które nie muszą być zgodne z normami handlowymi, jeżeli normy te nie mają zastosowania.

Wartość produkcji sprzedanej danego zrzeszenia organizacji producentów lub międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów oblicza się na podstawie produkcji sprzedanej przez samo zrzeszenie organizacji producentów lub międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów oraz przez jego członków będących organizacjami producentami i obejmuje ona wyłącznie produkcję tych produktów, w odniesieniu do których to zrzeszenie organizacji producentów lub międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów zostało uznane. W przypadku jednak gdy programy operacyjne są zatwierdzone dla danego zrzeszenia organizacji producentów lub międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów i osobno dla ich członków będących organizacjami producentami, wartości produkcji sprzedanej wliczanej w odniesieniu do tych programów operacyjnych członków nie uwzględnia się przy obliczaniu wartości produkcji sprzedanej zrzeszenia.

Ponadto w przypadku sektorów wymienionych w art. 42 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115 wartość produkcji sprzedanej może także obejmować wartość produkcji objętej umowami będącymi przedmiotem negocjacji prowadzonych przez organizację producentów, międzynarodową organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów w imieniu ich członków.

2. Wartość produkcji sprzedanej oblicza się na etapie produktu w stanie świeżym lub na pierwszym etapie przetwarzania, na którym produkt jest zwykle sprzedawany, luzem, jeżeli zezwala się na wprowadzanie produktów do obrotu luzem, i nie obejmuje ona kosztów dalszego przetwarzania lub dalszego kondycjonowania ani wartości końcowych produktów przetworzonych. Państwa członkowskie wskazują w swoich planach strategicznych WPR sposób obliczania wartości produkcji sprzedanej w odniesieniu do każdego sektora.

Wartość produkcji sprzedanej w odniesieniu do owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia, które zostały przetworzone w jeden z przetworów owocowych i warzywnych wymienionych w części X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub jakiegokolwiek innego produktu przetworzonego, o którym mowa w niniejszym ustępie, bądź przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub ich członków będących producentami lub spółki zależne spełniające wymóg określony w ust. 7 niniejszego artykułu, bądź przez nich samych lub poprzez outsourcing, oblicza się jako stawkę ryczałtową w procentach mającą zastosowanie do fakturowanej wartości tych produktów przetworzonych. Wspomniana stawka ryczałtowa wynosi:

- a) 53 % dla soków owocowych;
- b) 73 % dla zagęszczonych soków owocowych;
- c) 77 % dla koncentratu pomidorowego;
- d) 62 % dla mrożonych owoców i warzyw;
- e) 48 % dla owoców i warzyw w puszkach;
- f) 70 % dla grzybów *Agaricus bisporus* i innych grzybów uprawnych w puszkach, zakonserwowanych w solance;
- g) 81 % dla owoców zakonserwowanych tymczasowo w solance;
- h) 81 % dla owoców suszonych;
- i) 27 % dla przetworzonych owoców i warzyw innych niż te, o których mowa w lit. a)–h);
- j) 12 % dla przetworzonych ziół aromatycznych;
- k) 41 % dla papryki w proszku.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić beneficjentowi na zawieranie wartości produktów ubocznych w wartości produkcji sprzedanej.

4. Wartość produkcji sprzedanej obejmuje wartość produktów wycofanych z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji. Wartość produktów wycofanych z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji oblicza się na podstawie średniej ceny produktów wprowadzonych do obrotu przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodową organizację producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów w odnośnym okresie.

5. Do wartości produkcji sprzedanej wlicza się wyłącznie produkcja organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów, grupy producentów lub ich członków będących producentami, która jest wprowadzana do obrotu przez tę organizację producentów, to zrzeszenie organizacji producentów, tę międzynarodową organizację producentów, to międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub tę grupę producentów.

Produkcja będących producentami członków organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów, wprowadzona do obrotu przez inną organizację producentów, inne zrzeszenie organizacji producentów, inną międzynarodową organizację producentów, inne międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub inną grupę producentów wyznaczone przez ich własną organizację, jest wliczana do wartości produkcji sprzedanej organizacji, zrzeszenia lub grupy, które wprowadziły tę produkcję do obrotu. Zakazuje się podwójnego liczenia.

6. Z wyjątkiem sytuacji, w których zastosowanie ma ust. 7, produkcję sprzedaną organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów fakturuje się na etapie gotowości do wprowadzenia do obrotu EXW organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów, gotowa do wprowadzenia do obrotu, z wyłączeniem:

- a) VAT;
- b) kosztów transportu wewnętrznego do organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów.

7. Wartość produkcji sprzedanej można jednak również obliczać na etapie EXW spółka zależna, na zasadach ustanowionych w ust. 6, pod warunkiem że co najmniej 90 % udziałów lub kapitału spółki zależnej należy do:

- a) organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów; lub
- b) z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie – będących producentami członków organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów, jeżeli przyczynia się to do realizacji celów wymienionych w art. 152 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

8. W przypadku outsourcingu wartość produkcji sprzedanej oblicza się na etapie EXW organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów i obejmuje ona ekonomiczną wartość dodaną działania, które zostało zlecone przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodową organizację producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów jej lub jego członkom, osobom trzecim lub innej spółce zależnej niż spółka zależna, o której mowa w ust. 7.

9. W przypadku gdy obniżenie wielkości produkcji spowodowane jest klęską żywiołową, zjawiskiem klimatycznym, chorobami zwierząt lub roślin bądź inwazjami agrofagów, odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia otrzymane w związku z ubezpieczeniem zbiorów lub produkcji, o którym mowa w art. 18, lub działania o równoznacznym charakterze, którymi zarządzają organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów lub ich członkowie będący producentami w odniesieniu do wyżej wymienionych przyczyn, mogą zostać włączone do wartości produkcji sprzedanej w dwunastomiesięcznym okresie odniesienia, w którym jest ono faktycznie wypłacane.

Artykuł 32

Okres odniesienia i pułap unijnej pomocy finansowej

1. Państwa członkowskie w odniesieniu do każdej organizacji producentów, każdego zrzeszenia organizacji producentów, każdej międzynarodowej organizacji producentów, każdego międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub każdej grupy producentów określają dwunastomiesięczny okres odniesienia rozpoczynający się nie wcześniej niż dnia 1 stycznia roku przypadającego 3 lata przed rokiem, dla którego wnioskowana jest pomoc, i kończący się najpóźniej dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego wnioskowana jest pomoc.

Dwunastomiesięczny okres odniesienia jest okresem obrachunkowym organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów.

Metoda określania okresu odniesienia nie może zmieniać się w trakcie programu, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji.

2. Państwa członkowskie decydują, czy pułap unijnej pomocy finansowej dla danego funduszu operacyjnego jest obliczany każdego roku:

- a) na podstawie wartości produkcji sprzedanej w okresie odniesienia producentów będących członkami organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów w dniu 1 stycznia roku, dla którego wnioskowana jest pomoc; lub
- b) na podstawie rzeczywistej wartości produkcji sprzedanej w danym okresie odniesienia organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów. Wówczas zasada ta ma zastosowanie do wszystkich beneficjentów, którzy nie mają charakteru międzynarodowego, w danym państwie członkowskim.

3. W przypadku gdy w odniesieniu do danego produktu nastąpiło obniżenie o co najmniej 35 % wartości produkcji sprzedanej za dany rok w stosunku do średniej z trzech poprzednich 12-miesięcznych okresów referencyjnych, stosuje się następujące przepisy:

- a) jeżeli obniżenie wynikało z przyczyn pozostających poza zakresem odpowiedzialności organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów i od niej lub niego niezależnych, wartość produkcji sprzedanej dla tego produktu stanowi 65 % średniej wartości w trzech poprzednich 12-miesięcznych okresach odniesienia;
- b) jeżeli obniżenie nastąpiło w wyniku klęsk żywiołowych, zdarzeń klimatycznych, chorób roślin lub inwazji agrofagów pozostających poza zakresem odpowiedzialności organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów i od niej lub niego niezależnych, wartość produkcji sprzedanej dla tego produktu stanowi 85 % średniej wartości w trzech poprzednich 12-miesięcznych okresach odniesienia.

W obu przypadkach organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów musi udowodnić właściwemu organowi danego państwa członkowskiego, że przyczyny te pozostają poza zakresem jej lub jego odpowiedzialności i są od niej lub niego niezależne.

Jeżeli organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów, międzynarodowa organizacja producentów, międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów udowodni danemu państwu członkowskiemu, że przyczyny te nie leżały w zakresie jej lub jego odpowiedzialności i były od niej lub niego niezależne oraz że przyjęła niezbędne środki zapobiegawcze, uznaje się, że wartość produkcji sprzedanej danego produktu stanowi 100 % jego średniej wartości w trzech poprzednich 12-miesięcznych okresach odniesienia.

ROZDZIAŁ III

Sektor owoców i warzyw

Artykuł 33

Koszty kondycjonowania w celu bezpłatnej dystrybucji

Płatności wydatków na rzecz organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów, międzynarodowej organizacji producentów, międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów związane z kosztami kondycjonowania owoców i warzyw wycofanych z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję w ramach programów operacyjnych określono w załączniku VII.

Artykuł 34

Obliczanie stopnia zorganizowania producentów do celów krajowej pomocy finansowej

1. Przy określaniu poziomu krajowej pomocy finansowej w sektorze owoców i warzyw zgodnie z art. 53 rozporządzenia (UE) 2021/2115 stopień zorganizowania w regionie państwa członkowskiego oblicza się na podstawie wartości owoców i warzyw wyprodukowanych w danym regionie i wprowadzanych do obrotu przez organizacje oraz uwzględnia się tylko te produkty, w odniesieniu do których organizacje te są uznane. Art. 31 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

2. Do celów niniejszego artykułu uwzględnia się wyłącznie owoce i warzywa wyprodukowane w regionie, o którym mowa w ust. 3.

3. Państwa członkowskie określają regiony jako odrębne części swojego terytorium krajowego zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i gospodarcze oraz ich potencjał rolniczy lub potencjał w zakresie produkcji owoców i warzyw, lub ich strukturę instytucjonalną albo administracyjną oraz w odniesieniu do których dostępne są dane w celu obliczenia stopnia zorganizowania producentów, o którym mowa w ust. 1.

Wykaz regionów określonych przez państwo członkowskie nie może być zmieniony przez co najmniej 5 lat, chyba że taka zmiana jest obiektywnie uzasadniona, w szczególności przyczynami, które nie są związane z obliczaniem stopnia zorganizowania producentów w danym regionie lub danych regionach.

4. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji wykaz regionów spełniających kryteria, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2021/2115, oraz wysokość krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów w tych regionach.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w wykazie regionów.

5. Organizacja producentów, która chce wystąpić o krajową pomoc finansową, zmienia – w razie potrzeby – swój program operacyjny.

Artykuł 35

Trzyletnia średnia dotycząca wycofywania z obrotu z przeznaczeniem na bezpłatną dystrybucję

1. Limit do 5 % wielkości produkcji sprzedanej, o którym to limicie mowa w art. 52 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115, obliczany jest na podstawie średniej całkowitej ilości produktów, w odniesieniu do których uznano organizację producentów, i wprowadzonych do obrotu za pośrednictwem tej organizacji w ciągu 3 poprzednich lat.

2. W odniesieniu do nowo uznanych organizacji producentów dane dotyczące lat gospodarczych poprzedzających uznanie są następujące:

- a) jeśli organizacja była grupą producentów, równoważne dane dla tej grupy producentów; lub
- b) wielkość mająca zastosowanie do wniosku o uznanie.

ROZDZIAŁ IV

Sektor pszczelarski

Artykuł 36

Definicja ula

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „ul” oznacza jednostkę zawierającą rodzinę pszczoły miodnej wykorzystywaną do produkcji miodu i innych produktów pszczelich lub hodowlę pszczół miodnych oraz wszelkie elementy niezbędne do jej przetrwania.

Artykuł 37

Metoda obliczania liczby uli

Liczbę uli gotowych do zimowania na terytorium państw członkowskich w okresie od dnia 1 września do dnia 31 grudnia oblicza się każdego roku zgodnie z ustaloną wiarygodną metodą określoną w planach strategicznych WPR.

Artykuł 38

Powiadomienie o zmianie liczby uli

Corocznego powiadomienia o liczbie uli, o której mowa w art. 55 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2021/2115, obliczonej zgodnie z art. 37 tego rozporządzenia, dokonuje się – począwszy od 2023 r. – do dnia 15 czerwca każdego roku.

*Artykuł 39***Minimalny wkład Unii**

Minimalny wkład Unii w wydatki związane z realizacją rodzajów interwencji w sektorze pszczelarskim, o których mowa w art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2115 i określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR, wynosi 30 %.

ROZDZIAŁ V

Sektor wina*Artykuł 40***Beneficjenci**

1. Państwa członkowskie ustalają, które podmioty gospodarcze mogą korzystać z interwencji w sektorze wina określonych w ich planach strategicznych WPR. Podmioty te obejmują beneficjentów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, jak również organizacje zawodowe, organizacje producentów wina, zrzeszenia organizacji producentów wina, tymczasowe lub stałe zrzeszenia dwóch lub większej liczby producentów wina oraz organizacje międzybranżowe.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby plantatorzy winorośli byli jedynymi beneficjentami rodzajów interwencji: „restrukturyzacja i przekształcanie winnic”, „zielone zbiory” i „ubezpieczenie zbiorów”, o których mowa odpowiednio w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), c) i d) rozporządzenia (UE) 2021/2115.
3. Podmiot prawa publicznego nie może korzystać ze wsparcia w ramach rodzajów interwencji w sektorze wina. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić podmiotowi prawa publicznego na korzystanie ze wsparcia:
 - a) na działania realizowane przez organizacje międzybranżowe, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. i) i j) rozporządzenia (UE) 2021/2115;
 - b) na działania informacyjne oraz promocyjne i komunikacyjne prowadzone w państwach trzecich, o których to działaniach mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. h) i k) rozporządzenia (UE) 2021/2115, pod warunkiem że nie jest on jedynym beneficjentem wsparcia przyznanego w odniesieniu do tych interwencji.
4. Przedsiębiorstwa prywatne mogą być beneficjentami działań promocyjnych i komunikacyjnych prowadzonych w państwach trzecich, o których to działaniach mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. k) rozporządzenia (UE) 2021/2115.
5. Nie udziela się wsparcia producentom posiadającym nielegalne nasadzenia ani producentom posiadającym nasadzenia winorośli dokonane bez zezwolenia zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

*Artykuł 41***Ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych**

Roczne wydatki poniesione przez państwa członkowskie na wsparcie interwencji określonych w ich planach strategicznych WPR w odniesieniu do ponownego sadzenia winnic po obowiązkowym karczowaniu nie przekraczają 15 % całkowitych rocznych wydatków na restrukturyzację i przekształcanie winnic zgodnie z art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115 poniesionych przez dane państwo członkowskie w danym roku budżetowym.

Koszty karczowania i rekompensata utraconych dochodów nie stanowią wydatków kwalifikowalnych w ramach tego rodzaju interwencji.

*Artykuł 42***Obszar uprawy**

1. Do celów art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2115 obszar uprawy winorośli jest zdefiniowany przez obwód zewnętrzny krzewów winorośli z dodaniem strefy buforowej, której szerokość odpowiada połowie odległości między rzędami.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o weryfikacji kosztów kwalifikowalnych operacji restrukturyzacji i przekształcania winnic oraz zielonych zbiorów wyłącznie na podstawie standardowych stawek jednostkowych opartych na jednostkach miary innych niż powierzchnia lub na podstawie dokumentów uzupełniających przedkładanych przez beneficjentów, właściwe organy mogą podjąć decyzję o niedokonywaniu pomiaru obszaru uprawy, jak określono w ust. 1.

ROZDZIAŁ VI

Sektor chmielu*Artykuł 43***Pomoc finansowa Unii**

Maksymalną pomoc finansową Unii przydzielaną każdej organizacji producentów lub każdemu stowarzyszeniu, o których mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115, oblicza się proporcjonalnie na podstawie kwalifikujących się obszarów uprawy chmielu należących do członków będących producentami. Aby kwalifikować się do pomocy, obszary te obsadza się z jednolitą gęstością, wynoszącą co najmniej 1 500 roślin na hektar w przypadku chmielu na tykach/podwieszanego podwójnie bądź co najmniej 2 000 sadzonek na hektar w przypadku chmielu na tykach/podwieszanego pojedynczo.

Obszary te obejmują wyłącznie obszary ograniczone linią łączącą zewnętrzne podpórki tyk. W przypadku gdy na tej linii znajdują się rośliny chmielu, po każdej stronie tego obszaru można dodać dodatkowy pas o szerokości odpowiadającej średniej szerokości alejki w obrębie tej działki. Dodatkowy pas nie może stanowić części drogi publicznej. Oba poprzeczne zagoni na krańcach rzędów chmielu, które należy pozostawić na manewry maszyn rolniczych, mogą zostać włączone do obszaru, pod warunkiem że długość jakiegokolwiek z tych zagonów nie przekracza ośmiu metrów i są one liczone tylko raz oraz że nie zachodzą one na drogę publiczną.

Nie obejmują one obszarów obsadzonych młodymi sadzonkami chmielu uprawianymi głównie jako produkty szkółkarskie.

ROZDZIAŁ VII

Sektor produkcji zwierzęcej*Artykuł 44***Odtwarzanie stad zwierząt hodowlanych po obowiązkowym uboju ze względów zdrowotnych lub w wyniku strat związanych z klęskami żywiołowymi**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby rodzaj interwencji „odtworzenie stad zwierząt hodowlanych po obowiązkowym uboju ze względów zdrowotnych lub w wyniku strat związanych z klęskami żywiołowymi”, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/2115, był wdrażany wyłącznie po zastosowaniu środków zwalczania chorób zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽¹³⁾.
2. Wydatki na odtwarzanie stad zwierząt hodowlanych nie przekraczają 20 % całkowitych wydatków w ramach programów operacyjnych.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

TYTUŁ IV

DODATKOWE WYMOGI DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH RODZAJÓW INTERWENCJI W ZAKRESIE ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH*Artykuł 45***Zachowanie oraz zrównoważone wykorzystanie i rozwój zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie**

1. Państwa członkowskie, które w swoich planach strategicznych WPR uwzględniają interwencje związane z ochroną, zrównoważonym wykorzystaniem i rozwojem zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie, o których mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) 2021/2115, mogą udzielać wsparcia wyłącznie w formie:

- a) zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych na rzecz zachowania w gospodarstwie ras zagrożonych oraz odmian roślin, w przypadku których zachodzi ryzyko erozji genetycznej; lub
- b) wsparcia na rzecz działań mających na celu zachowanie oraz zrównoważone wykorzystanie i rozwój zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie.

Działania objęte rodzajem zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), nie kwalifikują się do wsparcia zgodnie z lit. b) tego akapitu.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby zobowiązania rolno-środowiskowo-klimatyczne na rzecz zachowania w gospodarstwie ras zagrożonych oraz odmian roślin, w przypadku których zachodzi ryzyko erozji genetycznej, o których to zobowiązaniach mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), obejmowały wymóg:

- a) hodowli zwierząt gospodarskich ras lokalnych uznanych przez państwo członkowskie za zagrożone, genetycznie dostosowane do jednego lub większej liczby tradycyjnych systemów produkcji lub środowisk w tym państwie członkowskim, których status zagrożenia został naukowo potwierdzony przez organ posiadający niezbędne umiejętności i wiedzę w dziedzinie ras zagrożonych, jak określono w art. 2 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 ⁽¹⁴⁾; lub
- b) ochrony zasobów genetycznych roślin naturalnie dostosowanych do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną.

3. Do wsparcia mogą się kwalifikować następujące gatunki zwierząt gospodarskich ras lokalnych, o których mowa w ust. 2 lit. a):

- a) bydło;
- b) owce;
- c) kozy;
- d) koniowate (*Equus caballus* i *Equus asinus*);
- e) świnię;
- f) ptaki;
- g) króliki;
- h) pszczoły.

4. Państwa członkowskie uznają za kwalifikujące się do wsparcia lokalne rasy, o których mowa w ust. 2 lit. a), wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące wymogi:

- a) na poziomie krajowym określona jest liczba samic hodowlanych;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).

b) odpowiednio uznany związek hodowców prowadzi księgę hodowlaną dla danej rasy i ją aktualizuje.

5. Państwa członkowskie uznają zasoby genetyczne roślin, o których mowa w ust. 2 lit. b), za zagrożone erozją genetyczną, pod warunkiem że w przedstawiono wystarczające dowody na erozję genetyczną oparte na naukowych wynikach lub wskaźnikach dotyczących zmniejszenia liczby rodzimych lub prymitywnych odmian lokalnych, zróżnicowania ich populacji i – w stosownych przypadkach – zmian w najczęściej występujących praktykach rolniczych na poziomie lokalnym.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operacje mające na celu zachowanie oraz zrównoważone wykorzystanie i rozwój zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie, o których to operacjach mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), obejmowały następujące elementy:

- a) ukierunkowane działania wspierające ochronę *in situ* i *ex situ*, opis, zbieranie i wykorzystanie zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie, łącznie z internetowymi wykazami zasobów genetycznych obecnie chronionych *in situ* (wraz z ochroną w gospodarstwie rolnym lub leśnym), a także zbiory *ex situ* i bazy danych;
- b) wspólne działania wspierające wymianę informacji między właściwymi organizacjami w państwach członkowskich mającą na celu ochronę, opis, zbieranie i wykorzystanie zasobów genetycznych w rolnictwie lub leśnictwie w Unii;
- c) działania towarzyszące: informowanie, rozpowszechnianie, doradztwo, szkolenia i sporządzanie sprawozdań technicznych – z udziałem organizacji pozarządowych i innych zainteresowanych stron.

7. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) stosuje się następujące definicje:

- a) „ochrona *in situ*” w rolnictwie oznacza ochronę materiału genetycznego w ekosystemach i w siedliskach przyrodniczych, a także zachowanie oraz odtwarzanie żyjących populacji gatunków lub ras dziczyźnych w ich naturalnym otoczeniu oraz – w przypadku ras udomowionych lub gatunków roślin uprawnych – w środowisku gospodarstwa rolnego, w którym wykształciły one swoje cechy wyróżniające;
- b) „ochrona *in situ*” w leśnictwie oznacza ochronę materiału genetycznego w ekosystemach i w siedliskach przyrodniczych, a także zachowanie oraz odtwarzanie żyjących populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu;
- c) „ochrona w gospodarstwie rolnym lub leśnym” oznacza ochronę *in situ* i rozwój na poziomie gospodarstwa rolnego lub leśnego;
- d) „ochrona *ex situ*” oznacza ochronę materiału genetycznego na potrzeby rolnictwa lub leśnictwa poza jego siedliskiem przyrodniczym;
- e) „zbiór *ex situ*” oznacza zbieranie materiału genetycznego na potrzeby rolnictwa lub leśnictwa poza jego siedliskiem przyrodniczym.

Artykuł 46

Dobrostan zwierząt

Państwa członkowskie, które włączają do swoich planów strategicznych WPR interwencje związane ze zobowiązaniami w zakresie dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) 2021/2115, dopilnowują, aby zobowiązania w zakresie dobrostanu zwierząt przewidywały podwyższone standardy metod produkcji w co najmniej jednym z następujących obszarów:

- a) dostarczanie wody i pożywienia oraz zapewnianie opieki nad zwierzętami zgodnie z naturalnymi potrzebami zwierząt;
- b) warunki przetrzymywania zwierząt, które poprawiają komfort zwierząt i ich swobodę ruchu, takie jak większa dostępna przestrzeń, powierzchnie podłoża, naturalne światło, kontrola mikroklimatu, a także warunki przetrzymywania zwierząt polegające na nieumieszczaniu lochy w kojcu porodowym lub grupowe utrzymanie, w zależności od naturalnych potrzeb zwierząt;
- c) warunki umożliwiające naturalne zachowania, takie jak wzbogacenie środowiska życia lub późne odsadzenie;
- d) dostęp do wybiegu i wypas;
- e) praktyki zwiększające odporność i długość życia zwierząt, w tym ras wolniej rosnących;

- f) praktyki mające na celu zapobieganie okaleczeniu lub kastracji zwierząt. W szczególnych przypadkach, gdy okaleczenie lub kastrację zwierząt uznaje się za konieczne, stosuje się środki znieczulające, analgezję i leki przeciwzapalne lub kastrację immunologiczną;
- g) środki sanitarne, zapobiegające chorobom niezakaźnym, które nie wymagają stosowania substancji medycznych, takich jak szczepionki, środki owadobójcze lub leki przeciwpasożytnicze.

Artykuł 47

Systemy jakości

Państwa członkowskie, które włączają do swoich planów strategicznych WPR interwencje związane z systemami jakości, o których mowa w art. 77 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, dopilnowują, aby krajowe uznane systemy jakości obejmowały:

- a) systemy jakości, w tym systemy certyfikacji gospodarstw, produktów rolnych, bawełny lub środków spożywczych, uznane przez państwa członkowskie za spełniające następujące kryteria:
 - (i) specyfikacja produktu końcowego wytworzonego w ramach takich systemów wynika z jasnego wymogu zagwarantowania któregośkolwiek z następujących elementów:
 - określonych właściwości produktu,
 - określonych metod uprawy lub produkcji, lub
 - jakości produktu końcowego, która w sposób znaczący przewyższa normy handlowe dotyczące danego produktu w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub ochrony środowiska;
 - (ii) system jest otwarty dla wszystkich producentów;
 - (iii) system obejmuje obowiązujące specyfikacje produktów, a zgodność z tymi specyfikacjami jest weryfikowana przez organy publiczne lub niezależny organ kontroli;
 - (iv) system jest przejrzysty i zapewnia pełną identyfikowalność produktów;
- b) dobrowolne systemy certyfikacji produktów rolnych uznane przez państwa członkowskie za zgodne z wytycznymi Unii dotyczącymi najlepszych praktyk w zakresie funkcjonowania dobrowolnych systemów certyfikacji, o których mowa w komunikacie Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wytyczne UE dotyczące najlepszych praktyk dla dobrowolnych systemów certyfikacji produktów rolnych i środków spożywczych”⁽¹⁵⁾, które odnoszą się do produktów rolnych i środków spożywczych.

TYTUŁ V

Przepisy dotyczące współczynnika normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1

Artykuł 48

Przepisy dotyczące współczynnika normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1

1. W celu utrzymywania trwałych użytków zielonych stosownie do normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 wymienionej w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115 państwa członkowskie zapewniają, aby stosunek trwałych użytków zielonych do użytków rolnych nie zmniejszył się o więcej niż 5 % w porównaniu ze wskaźnikiem referencyjnym, który każde państwo członkowskie ma ustanowić w swoim planie strategicznym WPR, dzieląc obszary trwałych użytków zielonych przez całkowitą powierzchnię użytków rolnych.

Do celów ustanowienia wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym:

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 341 z 16.12.2010, s. 5.

- a) „obszary trwałych użytków zielonych” oznaczają trwałe użytki zielone zadeklarowane w 2018 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁶⁾, przez rolników otrzymujących płatności bezpośrednie i zatwierdzone zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽¹⁷⁾, w razie potrzeby dostosowane przez państwa członkowskie w celu uwzględnienia wpływu ewentualnej zmiany, w szczególności w definicji trwałych użytków zielonych, która ma zostać ustanowiona przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115;
- b) „całkowita powierzchnia użytków rolnych” oznacza użytki rolne zadeklarowane w 2018 r., zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przez rolników otrzymujących płatności bezpośrednie i zatwierdzone zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, w razie potrzeby dostosowane przez państwa członkowskie, w szczególności w celu uwzględnienia wpływu ewentualnej zmiany definicji użytków rolnych, która ma zostać ustanowiona przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2115.

2. Wskaźnik trwałych użytków zielonych ustanawia się każdego roku na podstawie obszarów zadeklarowanych na dany rok przez beneficjentów otrzymujących płatności bezpośrednie na podstawie tytułu III rozdział II rozporządzenia (UE) 2021/2115 lub płatności roczne na podstawie art. 70, 71 i 72 tego rozporządzenia zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 ⁽¹⁸⁾.

Państwa członkowskie mogą ustanowić wskaźnik trwałych użytków zielonych i wskaźnik referencyjny na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym, na poziomie grupy gospodarstw lub gospodarstwa.

3. W przypadku stwierdzenia, że wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, zmniejszył się o ponad 5 % na poziomie, na którym wdrażana jest norma dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1, zainteresowane państwo członkowskie nakłada na poziomie gospodarstwa obowiązek ponownego przekształcenia gruntów w trwałe użytki zielone lub ustanowienia obszaru trwałych użytków zielonych w odniesieniu do części lub wszystkich rolników posiadających grunty, które w przeszłości przekształcono z trwałych użytków zielonych w grunty o innym przeznaczeniu.

Jeżeli jednak obszar trwałych użytków zielonych w danym roku jest utrzymany w ujęciu bezwzględnym w granicach 0,5 % obszarów trwałych użytków zielonych ustanowionych zgodnie z ust. 1 akapit drugi lit. a), obowiązek określony w ust. 1 akapit pierwszy uznaje się za spełniony.

4. Ust. 3 akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy spadek poniżej progu 5 % jest wynikiem podjętych zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, w związku z którymi na przedmiotowych obszarach nie prowadzi się już działalności rolniczej i które nie obejmują plantacji choinek świątecznych ani uprawy zbóż lub drzew do produkcji energii.

5. Do celów obliczania wskaźnika, o którym mowa w ust. 2, obszary ponownie przekształcone w trwałe użytki zielone, ustanowione jako trwałe użytki zielone zgodnie z ust. 3 lub ustanowione jako trwałe użytki zielone w ramach wdrażania przez państwa członkowskie normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 uznaje się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ich ponownego przekształcenia lub ustanowienia. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych zgodnie z definicją podaną zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115 co najmniej przez pięć kolejnych lat po ponownym przekształceniu lub ustanowieniu bądź – w przypadku obszarów już wykorzystywanych do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych – przez liczbę lat pozostającą do osiągnięcia pięciu kolejnych lat.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187).

TYTUŁ VI

Przepisy końcowe*Artykuł 49***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Unijna metoda weryfikacji odmian konopi i oznaczania zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi, o których mowa w art. 3**1. Zakres**

Metoda określona w niniejszym załączniku służy do oznaczenia zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu (zwanej dalej „zawartością THC” w odmianach konopi (*Cannabis sativa* L.). W zależności od przypadku metoda polega na zastosowaniu procedury A lub B, opisanych w niniejszym załączniku.

Metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji przy zastosowaniu odpowiedniego rozpuszczalnika.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się do kontroli produkcji konopi, jeżeli próba kontrolna do kontroli na miejscu przeprowadzanych każdego roku obejmuje co najmniej 30 % obszarów zgłoszonych do produkcji konopi zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadku, gdy państwo członkowskie wprowadza system uprzedniej zgody na uprawę konopi, a minimalny poziom kontroli na miejscu obejmuje co najmniej 20 % obszarów zgłoszonych do produkcji konopi zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115.

2. Pobieranie prób**2.1. Warunki pobierania prób**

Próby pobiera się w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, by próba była reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach.

2.1.1. Procedura A

Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się 30-centymetrową część, zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński. Próby pobiera się w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na pobieranie prób w okresie między początkiem kwitnienia a dwudziestym dniem po rozpoczęciu kwitnienia, pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany pozostałe reprezentatywne próby pobierane są zgodnie z akapitem pierwszym w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

W przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich pobiera się górne 30 cm łodygi roślin. W tym przypadku próby pobiera się bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków.

2.1.2. Procedura B

Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się górną trzecią część. Próby pobiera się w okresie dziesięciu dni po zakończeniu kwitnienia lub, w przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich, bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków. W wypadku odmian dwupiennych pobiera się tylko rośliny żeńskie.

2.2. Liczebność próby

Procedura A: próba zawiera części 50 roślin z każdego pola.

Procedura B: próba zawiera części 200 roślin z każdego pola.

Każdą próbę umieszcza się w torebce z tkaniny lub z papieru, nie zgniatając jej, i przesyła do laboratorium do analizy.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że w celu dokonania kontranalیزی pobiera się drugą próbę, która – jeżeli jest to wymagane – będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiedzialny za analizę.

2.3. *Suszenie i przechowywanie prób*

Suszenie prób rozpoczyna się możliwie najszybciej, a najpóźniej w przeciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próby suszy się do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci 8–13 %.

Po suszeniu próby przechowuje się bez zgniatania w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.

3. **Oznaczanie zawartości THC**

3.1. *Przygotowanie próby do badania*

Z wysuszonych prób usuwa się łodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próby mieli się w celu uzyskania na pół mialkiego proszku (przechodzącego przez sito o rozmiarze oczek 1 mm).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. *Odczynniki i roztwór do ekstrakcji*

Odczynniki

- Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,
- skwalan, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór do ekstrakcji

- 35 mg skwalanu na 100 ml heksanu.

3.3. *Ekstrakcja THC*

Odważa się 100 mg sproszkowanej próby do badania, umieszcza w tubie wirówki i dodaje 5 ml roztworu do ekstrakcji zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Próbę umieszcza się na 20 minut w łaźni ultradźwiękowej. Przez 5 minut odwirowuje się próbę przy 3 000 obr./min., a następnie usuwa sklarowany roztwór THC. Roztwór nastrzykuje się w chromatografie i przeprowadza analizę ilościową.

3.4. *Chromatografia gazowa*

a) Aparat

- chromatograf gazowy z detektorem płomieniowo-jonizacyjnym i układem nastrzykowym wyposażonym w dozownik rozdzielający próbę lub nierozdzielający jej,
- kolumna pozwalająca na dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm, nasączona 5 % fazą nie-polarnego siloksanu fenylometylowego.

b) Zakresy wzorcowania

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, w tym punkty 0,04 i 0,50 mg/ml THC w roztworze do ekstrakcji.

c) Warunki przeprowadzania doświadczenia

Poniższe warunki podaje się jako przykład dla kolumny, o której mowa w lit. a):

- temperatura pieca 260 °C,
- temperatura układu nastrzykowego 300 °C,
- temperatura detektora 300 °C.

d) Nastrzykiwana porcja: 1 µl.

4. Wyniki

Wyniki badania wyraża się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach THC na 100 g próby analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na badaną próbę.

Jednak w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza limit określony w art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115, oznaczenie próby analitycznej wykonuje się ponownie i przyjmuje jako wynik średnią z obu oznaczeń.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na badaną próbę.

—

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz niekwalifikowalnych rodzajów wydatków, o których mowa w art. 22 ust. 2

CZĘŚĆ I

W sektorze owoców i warzyw, w sektorze pszczelarstwie, w sektorze chmielu, w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w innych sektorach, o których mowa w art. 42 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115

1. Ogólne koszty produkcji, w szczególności koszty grzybni (nawet certyfikowanej), nasion i roślin innych niż wieloletnie; środki ochrony roślin (w tym integrowane środki ochrony); nawozy i inne środki; koszty gromadzenia lub transportu (wewnętrznego lub zewnętrznego); koszty przechowywania; koszty pakowania (w tym wykorzystanie opakowań i gospodarowanie nimi), nawet w ramach nowych procesów, koszty operacyjne (zwłaszcza energia elektryczna, paliwo i konserwacja).
2. Zwrot pożyczek zaciągniętych w ramach interwencji.
3. Zakup gruntów niezabudowanych, których cena przekracza 10 % wszystkich kwalifikujących się wydatków związanych z danym działaniem.
4. Inwestycje w środki transportu, które mają być wykorzystywane przez beneficjenta w sektorze pszczelarstwie lub przez organizację producentów do wprowadzania do obrotu lub dystrybucji.
5. Koszty operacyjne dzierżawionych dóbr.
6. Wydatki związane z umowami leasingu (podatki, odsetki, koszty ubezpieczenia itd.) oraz koszty operacyjne.
7. Umowy na podwykonawstwo lub outsourcing związane z działaniami lub wydatkami wymienionymi w niniejszym wykazie jako nie kwalifikujące się.
8. Wszelkie krajowe lub regionalne podatki lub opłaty fiskalne.
9. Odsetki od należnych zobowiązań, z wyjątkiem przypadków, w których wkład wnoszony jest w postaci innej niż bezwrotna pomoc bezpośrednia.
10. Inwestycje w udziały lub kapitał w spółkach, jeżeli dana inwestycja stanowi inwestycję finansową.
11. Koszty ponoszone przez podmioty inne niż beneficjent, organizacja producentów lub jej członkowie, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członkowie będący producentami lub jednostka zależna lub podmiot wchodzący w skład łańcucha jednostek zależnych w rozumieniu art. 31 ust. 7, lub – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie – przez spółdzielnię będącą członkiem organizacji producentów.
12. Interwencje, które nie mają miejsca w gospodarstwach lub obiektach organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków będących producentami, ani też w obiektach jednostek zależnych lub podmiotu wchodzącego w skład łańcucha jednostek zależnych w rozumieniu art. 31 ust. 7 lub – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie – spółdzielni będącej członkiem organizacji producentów.
13. Interwencje zlecane na zewnątrz lub realizowane przez beneficjenta, organizację producentów poza Unią, z wyjątkiem interwencji promocyjnych, komunikacyjnych i marketingowych, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2115.

CZĘŚĆ II

W sektorze wina

1. Codzienne zarządzanie winnicą.
2. Ochrona przed dzikimi zwierzętami, ptactwem bądź gradem.

3. Budowa parawanów i ścian przeciwwiatrowych.
 4. Drogi dojazdowe i dźwigi.
 5. Zakup ciągników lub wszelkiego rodzaju pojazdów transportowych.
 6. Karczowanie zakażonych winnic i utrata dochodów w wyniku obowiązkowego karczowania ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz kwalifikowalnych rodzajów wydatków, o których mowa w art. 22 ust. 3

1. Koszty szczególne:
 - środki na rzecz poprawy jakości,
 - biologiczne środki ochrony roślin (takie jak feromony i naturalni wrogowie), bez względu na to, czy stosuje się je w produkcji ekologicznej, integrowanej czy konwencjonalnej,
 - interwencje rolno-środowiskowo-klimatyczne, o których mowa w art. 12,
 - produkcja ekologiczna, integrowana bądź eksperymentalna, w tym koszty szczególne ekologicznych nasion i sadzonek,
 - monitorowanie zgodności z normami, o których mowa w tytule II rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, z przepisami fitosanitarnymi oraz z maksymalnym poziomem pozostałości.

Koszty szczególne oznaczają koszty dodatkowe, obliczone jako różnica między zwykłymi kosztami produkcji a kosztami rzeczywiście poniesionymi, oraz utracone dochody wynikające z działania, z wyłączeniem dodatkowego dochodu i oszczędności kosztów.
 2. Weterynaryjne produkty lecznicze do leczenia inwazji pasożytów uli i chorób pszczół.
 3. Koszty związane z odtworzeniem populacji uli i hodowli pszczół.
 4. Zakup maszyn i urządzeń w celu poprawy produkcji i zbierania miodu.
 5. Koszty administracyjne i koszty personelu związane z realizacją programów operacyjnych lub z odpowiednimi interwencjami, w tym sprawozdania, badania, koszty prowadzenia ksiąg rachunkowych i zarządzania rachunkami, obowiązkowe opłaty związane z płacami i wynagrodzeniami, jeżeli są ponoszone bezpośrednio przez beneficjenta, jednostki zależne lub podmiot wchodzący w skład łańcucha jednostek zależnych w rozumieniu art. 31 ust. 7, lub – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez państwo członkowskie – przez spółdzielnię będącą członkiem organizacji producentów.
 6. Zakup gruntów niezabudowanych, w przypadku gdy zakup jest konieczny do dokonania inwestycji zawartej w programie operacyjnym, pod warunkiem że koszty wynoszą poniżej 10 % wszystkich wydatków kwalifikowalnych związanych z daną operacją. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach może zostać ustalony wyższy odsetek dla operacji dotyczących zachowania środowiska naturalnego.
 7. Zakup lub leasing aktywów materialnych, w tym używanych aktywów materialnych, pod warunkiem że nie zostały one nabyte przy wsparciu unijnym lub krajowym w okresie 5 lat poprzedzających zakup lub leasing, w granicach wartości rynkowej netto danego składnika aktywów materialnych.
 8. Dzierżawa aktywów materialnych, w przypadku gdy jest ona ekonomicznie uzasadniona, w sposób zadowalający państwo członkowskie, jako alternatywa zakupu.
 9. W odniesieniu do sektorów, o których mowa w art. 42 lit. a), d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2021/2115, inwestycje w pojazdy transportowe, w przypadku gdy organizacja producentów należycie uzasadni danemu państwu członkowskiemu, że pojazd transportowy jest wykorzystywany do transportu wewnętrznego do pomieszczeń organizacji producentów; inwestycje w dodatkowe urządzenia na samochodach ciężarowych, przeznaczone do transportu chłodniczego lub w kontrolowanej atmosferze.
 10. Inwestycje w udziały lub kapitał w spółkach, jeżeli inwestycja taka przyczynia się bezpośrednio do osiągnięcia celów programu operacyjnego.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Oświadczenie umieszczane na opakowaniach produktów, o której mowa w art. 25 ust. 3 lit. a)

- Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (EC) 2022/126)
- Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/126)
- Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (EU) 2022/126)
- Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (EU) 2022/126)
- Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
- Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (EE) 2022/126]
- Product for free distribution (Delegated Regulation (EU) 2022/126)
- Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
- Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
- Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
- Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
- Ingyenes szétosztásra szánt termék ((EU) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
- Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (EU) 2022/126)
- Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (EU) 2022/126)
- Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmligthe (AE) 2022/126)

ZAŁĄCZNIK V

Maksymalne kwoty wsparcia na wycofywanie z obrotu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 i ust. 4 akapit pierwszy

Produkty	Maksymalne wsparcie (EUR/100 kg)	
	Bezpłatna dystrybucja	Pozostałe przeznaczenia
Kalafiory	21,05	15,79
Pomidory (wycofane z obrotu od 1 czerwca do 31 października)	7,25	7,25
Pomidory (wycofane z obrotu od 1 listopada do 31 maja)	33,96	25,48
Jabłka	24,16	18,11
Winogrona	53,52	40,14
Morele	64,18	48,14
Nektaryny	37,82	28,37
Brzoskwinie	37,32	27,99
Gruszki	33,96	25,47
Bakłażany	31,2	23,41
Melony	48,1	36,07
Arbuzy	9,76	7,31
Pomarańcze	21,00	21,00
Mandarynki	25,82	19,50
Klementynki	32,38	24,28
Satsumy	25,56	19,50
Cytryny	29,98	22,48

ZAŁĄCZNIK VI

Wymagania minimalne dla produktów wycofanych, o których mowa w art. 29 ust. 2

1. Produkty są:
 - w całości, jeżeli ma to zastosowanie do świeżych produktów surowych,
 - zdrowe; nie dopuszcza się produktów gnijących lub z objawami zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,
 - czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,
 - praktycznie wolne od agrofagów oraz od uszkodzeń spowodowanych przez agrofagi, w stosownych przypadkach,
 - wolne od nadmiernego zawilgocenia,
 - wolne od obcych zapachów lub smaków.
 2. Produkty muszą być odpowiednie do wprowadzenia do obrotu i konsumpcji, wystarczająco rozwinięte i dojrzałe, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem ich normalnych właściwości.
 3. W stosownych przypadkach produkty muszą być charakterystyczne dla odmiany lub typu handlowego lub jakości.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Koszty kondycjonowania, o których mowa w art. 33

Produkt	Koszty sortowania i pakowania (EUR/tonę)
Jabłka	187,70
Gruszki	159,60
Pomarańcze	240,80
Klementynki	296,60
Brzoskwinie	175,10
Nektaryny	205,80
Arbuzy	167,00
Kalafiory	169,10
Pozostałe produkty	201,10